

14464

III

Mog. St. Dni

P

*Do Włostawa Łosi da portu
wiczonice szlufara.*

PANST. NI VIAB

Polon. Fol.

Nr. 509.

Ł O D Ź

DO

PORTU WIECZNOŚCI

ZEGLOWIACA,

Przy

POGRZEBIE

JET MOSCI PANIET

ALEXANDRY

Z CZARNCE

KRZĘCKIEY,

W Kościele SS. Piotra y Pawła Kolle-
gium Krakowskiego;

PRZEZ

X. WACŁAWA KRZYKOSKIEGO,

Societatis Ies V, 12. Octobris,

Roku Pańskiego, 1639.

WYSTAWIONA.

Za pozwoleniem Starszych.

W KRAKOWIE.
W Drukarni Francis-
ska Cieskiego,

UNIV. AGELL.
CRACOVENSIS

Ze się tá Łódka płynąc , tak prędko rozbiłá,
Co za dziw ? z śmiertelności wyrobionabyłá.
Ze znowu po rozbićiu iáko cała pływa,
Przywileju swey cności dánego záżywa.
Łódź, którą náspoł cnotá z zacnością kieruie,
Náwáłności choćiażże rozbita nie czuie.

Mniewielce Mćiwey Pániey,
J E Y M O S C I
PANIEY ANNIE
Z Ł V C Z Y G
C Z A R N I E C K I E Y.

Wgadzając żadości y náleganiu wielu za-
cnych Osób, poddję to Kazanie do Druku, któ-
rem przy Sławney pamięci ley M. P. ALE-
XANDRY KRZĘCKIEY Corki Wm. czynił, samey go iednak Wm. przypisując, bo
z wielu miar do Wm. osobliwie przynależy.
Pewna to bowiem co Philosoph náucza, że Ma-
tres sunt liberorum amantiore, quia magis

suos liberos esse sciunt, & laboriosior est eorum generatio. Mátki
większy affekte máia do dziełatek swoich, bo pewniey to wiedza, że ich sa
własne, y większa praca okolo nich podcymuła: miłość zaś ma ten przy-
miot, że ná tego w kim korzyśta rddaby zámśle pátrzyła, á ieżeli do tego
przyśdz nie może, tedy Obrázy wkochanego Przynaćciela zwykła sobie
wystawidć, y z nich wćiechy sukadć. Ponieważ tedy ley Mość P.
KRZĘCKA Corka Wm. byłá, á Corka iedyńa, w któryś samey po
Pánu Bogu mśytkie počiechy pokłádała: trzymam to o Wm., że affekte
wrodzony ciągnie cię do tego, żebyś przynamniey ná prawdziwy Obráz
niemogąc się nuż obecnością tak miłey Corki cieszyć, pátrzyć mogła. A
że ten iest náprawdźimśly Obráz każdego człowieka, który Páńa Boga
náylepiey wyraża, gádyż człowiek ná kśtałt y podobieństwo Boskie iest w-
formowany: á według Ambrożego S. Imago Dei virtutibus acquiritur.
Cnoty obráz Boski w nas wyrażáia. I Grzegorz Nissenski piśać ná óne
słowa, Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: Przez tmarz
Páńską ná nas wyrzowódna cnoty rozumie, quibus Divina species & au-
gusta illa forma exprimitur. Ia w tym Kazaniu według drobnych iśt
)^o (2 moich.

moich, słażalem się, idkoby m nalepiey ten Obraz przednieysze Cnoty Cor-
ki Wm. opisuiać wyprawili. Zyczyliby m był iakiego wybornego Apelle-
sa, któryby zymysmi sárkami ten słiczny Konterfet odmalował, bo wy-
sokie Cnoty ley M. P. KRZĘCKIEY wyprawney reki celnego rze-
micznika potrzebowały. Lecz że się tak Wm. moiey Młamey Pánicy u-
podobalo, żeby odemnie tak zachy Obraz był wyprawiony, pewniem tego
że się nim iakikolwiek będzie wkontentniest, gdyż będąc Summienia Cor-
ki Wm. dobrze wiadomy, icili sárkami własnymi doskonale go nie wysła-
dzą, przynamniemy nie daleko od własnego wizerunku odstąpić. A ztąd
druga przyczyna, dla ktorey osobliwie Wm. tę szczupłą pracą moię ofia-
ruję, wynika: że Wm. osobliwym obyczaiem do tego się przyłożyła, żeby
ukochana Corka Wm. przez Cnoty wysokie Obrazem Bożym była; bo nie
tylko także iey wychowanie, ktore do pobożności fundament tētele, z
młodych lat dała, iakie może być w domu Szlacheckim niewyborniejsze
ale też y gestym napomnieniem y życiem przykładnym, ktore dziećci
nabawiały do Cnoty drogę toruje, wielkimi powodami do nślęckiey pobo-
żności zainspirowała. Zaczem iż to Kazanie Obraz ten cnotami wyma-
lowany świadku pokazuje, do Wm. osobliwie należało, żebyś na nie pa-
trząc z pieczołowania swego okolo tego Obrazu podietego, podietę zni-
czną odnotowała. Nakoniec iako z przewrotnych obyczaiów dziećci
nawieksza niesława y smutek na Matkę według Salomona spływa, bo w
przypowieściach tak mowi: Puer qui dimittitur voluntati suae confun-
dit matrem suam; d na drugim miejscu, Filius stultus maistris est ma-
tri suae: Syn głupi hańbi y smuci Matkę swoię; podobno dla tego, że
dzieci według Physikon, plus de matre ferunt & ut plurimum matri-
zant, bardię Matki swoiey Physiognomia y domcipem wyraża, więc
też wychowanie dobre, zwłaszcza Corke na Matkę zawiśło; zaczem gdy
dziećci z opieki młóciery zyskicy wypadnie według wrodzoney molinacyey
y wychowania sobie posępić, ktore posępić iężeli z granic przysloy-
ności wykroczą, na Matkę się to zwykło zlewać, zkad niemala zelżywość
y frasunek następować musi: przeciwnym obyczaiem gdy dziećci przy-
sloynymi sprawami na chwale niecierielna zabrawia, osobliwym też oby-
czaiem na Matkę chwala y pociecha spływać powinna. Ze tedy ley
Młóć Páni KRZĘCKA z tego pocztu była, y Kazanie to, posępić
iey przysloyne myślania y na to goni, żeby w pamięci potomności nigdy
sława iey nie zniszczała, y ztąd osobliwie do Wm. należało, bo wysła-
niając Corke dobra, oraz y Matkę myślania. Przyjmie te tedy Wm.
iako swoje własne, a mnie spot insza Bracia w zwykley łasce swoiey rade
do końca chwalać.

Wm. moiey Młamey Pánicy wstępy
Dagomiedla

X. WACEW KRZYKOSKI
Societ. 1888.

KAZANIE

Przy Pogrzebie

IEY MOSCI PANIEY

ALEXANDRY z CZARNCE

KRZĘCKIEY.

Facta est quasi navis institoris de longe
portans panem.

Sfala sie podobna Łodzi Kupieckiej z daleka przywozacey ży-
wność. Proverb: 31.

Aloby trudno o Białogłowe Cnotami roz-
licznymi przyozdobiona / na wielu miley-
scach Pisino S. przezacni Słuchacze po-
kazuie: bo słowa one Krola Salomona /
Mulierem fortem quis inueniet? Kto znay? Proverb: 31.

Białogłowe? a drudzy czytają / Mulierem virtutis quis inueniet?
Cnotliwa Białogłowa kto znaydzie? Na drugim miejscu / tenże
Krol dobrze tey płci świadomy tak mowi: Virum de mille vobis
reperi, mulierem ex omnibus non inueni. Miedzy tysiacem Młó-
czyzny znalazłem jednego dobrego: a Białogłowy żadney nie na-
laziem. Według niektórych Doktorow dwięście / a według in-
szych Tysiac Jon Krol Salomon liczył / a przecie miedzy nimi y na-
jedno dobra y cnotliwa nie trafil. Gdy się zaś Która Cnotami swieci

Ecclesi 7.

Pineda de re-
bus Salom.

Łódź do Portu żeglarskiego, przy Pogrzebie

raka obierze / dziwnie ja Pisino S. wysławia / y do rzeczy światła
 nadziwniejszych / y oczom ludzkim nawet zlecniejszych przyrowny-
 wa. Na niebie napiekniejsze y nadziwniejsze jest y czlowiek
 Stojące. Vas admirabile opus excelis. Dziwnie naczyne / dzieło
 Najwyższego / mowi Klefiaszt. Stojące jest dobra Białogło-
 wa. Sic ut sol oriens mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonae spe-
 cies in ornamentum domus eius. Jako Stojące na niebie wschodzą-
 ce światło / tak piękność dobrego Niczysła dom wysyła z dobi / mo-
 wienie Klefiaszt. Na ziemi między kwieciami nasłyniejsza jest
 Lilia; bo według mądrych jest Regina florum, Krolewna nadekwie-
 ciem. Lilia jest dobra Białogłowa. Sic ut lilium inter spinas, sic
 amica mea inter filias. Jako Lilia między cierniami / tak Przyziato-
 ka moja między córkami / mowi Salomon. Między drzewami wo-
 ole niektórych Palma nasłyniejsza. Palma jest dobra Białogłowa.
 Statura tua assimilata est Palmae. Wzrost twój podobny jest Pál-
 mie / mowi także Salomon. W budynku wysmienym / Kolu-
 miną jest nasłyniejsza. Columna jest dobra Białogłowa. Colum-
 nae aureae super bases argenteas, pedes firmi super plantas stabiles
 mulieris, mowi Klefiaszt. Kolumnie złote na postumentach sta-
 brym osadzone podobna jest słatczna Urmawia. Wiosłat /
 na Morzu według Salomona / nadziwniejsza jest Łódź pływają-
 ca. Łódzia jest dobra Białogłowa. Facies est quasi navis milito-
 ris de longe portans panem. Adrużysz czysta / Congregans divicias
 drubisz / Congregans merces & vitam. Estłała się podobna Łodzi
 Kupieckiej z daleka Chleb / abo żywność / abo drogie towary przy-
 wożące.

Mamy tu przed oczyma Ciało sławney pamięci Jey M. P.
Aleksandry z Czarnce Arzeczey, Białey głowy acz Wrodzeniem zna-
czney; iednak Dobosznoscia wielki znacznyszey; nobilis generis;
sed multo nobilior sanctitate; iak / że to słusnie káždy z Salomo-
nem Mulierem fortem; abo iako inszy czytá / Mulierem virtutis,
Białagłowe cnotami wŹŹytkiem ozdobić nazywáć moze. Coż to
zumiecie / do czego by sie téż według Písni świętego przeyrownáć
miała? Czyli do jasnoswleczącego Słońca? Czyli do słynney Li-
lii? Czy do wysocy żádnym ciężarom nieustępuacyej Palmy?
Czy do szczyrozłotey Kolumby? Czy náóstátel do Łodzi żywności
y bogáte rowáry zdaleká przywojacy? WŹŹytlieć te Hieroglyphica
nádrze dobrze wytłáś / róśne przymioty y ozdoby téż zacny Mát-
rony. Wo / azáś iako iásne Słońce wŹŹytkiem cnotami / y prz-
stópnymi obczájami słaszytney Sámilicy y Donu swego nie o-
świeciła? Azáś Lilió słucz nobilitacyo nie była / nie tylko dla czado-

Icy M. P. Alexándry Krzeckiey.

Wier wody / w której przodkowała; ale wciery dla dżirney Cidla
y Dusze czystości / której nigdy nie zbrukała? Ażsi ta Pamięć nie
podobna / która wysła przez bogomysłność / prosta w intencyj;
w rojnych Płopotach niewyrzeczona żałoba była? Ażsi nie złota
Kolumna / która y w chodzie przystojna powaga / y w obcyskach
Będziewa stacjonuje / przez wyszkie lata zachowała; tak / że się to o
niej rzec może / co o Swistey Agnieszce Ambrozey S. napisał: Vi-
di corpore iuvenesculam, sed senectute mentis immanam. Wdziąłem
młodościubna według ciała; ale w rozumie bardo Będziewa. Lecz że
na tym Kafasalku iako nigdy na grobu walecznych Natchów-
kom Łodzie za Herb Oczyszczył starożytny Familij Jak Mościci-
pp. Czarnieckich wynalowane widze / przyjdzie mi z mądrym
Salomonem że zacna Pania rączy do Łodzi bogate towary woja-
rey przyprawać. Fała est quasi navis inlitoris de longe congregans
merces. Przetoj na tym Kazanij / poláže iako ta Łodka po burze
lwym awiatá tego Oceanu / z drogimi towarámi Enot Chęześci
dń / ich / przez Lat dwadzieścia y cztery żegluiac / bezsilnie do
Portu wieczności przypłynęła. Trzy nam to o wpręsimy łaskę
wafey przezacni Słuchácz / że iako ta Łodka pospolu z wami że-
gluiac / miłych żałoby Sephitow y Sawoniufow osobliwego áfte-
ku po was doznawála / także y teraz znaydzie w wasz wafych /
iako przy Portcie spokojnym bezpieczne stanowisko.

Aż poczne towary bogate / które ta Łódź po Morzu świ-
 ta tego pływaczy nosiła / położyćwać takom wsiom / przyjdzie
 też przepokupcyer żążyć / którey niegdy Hieronym S. piśka do De
 metriadis żążył. Inter omnes (inquit) materias, quas ab adolescentia
 scripsi, nihil praesenti opere difficilior. Scripturas enim ad Demetria-
 dem virginem Christi, quae nobilitate & diutius, prima est in orbe
 Romano / Si cuncta virtutibus eius congrua dixerō, adulari putabor.
 Si verò quadam subtraxerō, ne incredibilia videantur, damnum lau-
 dibus eius mea faciet veracundia. Niewdy wytykiem (prawy) ma-
 teriami / któreom do młodości piśał / nie miałem na sie trudniejszy
 tak o Demetriadis piśić / Prota w Pańskie Azymikm wdrożo-
 niem y dostatkiem przedkuię : bo jeżeli o nuy to wytyk o ną piśię / cze-
 go Cnota też wytycia / bode poczytany za podobieca : jeżeli też nie-
 któredy rzeczy żamileze / żędy sie Pomy nie zdąły niepodobne / zna-
 czenia sKode wsiydy moy sławiey wyznę.

Toż y mnie przy tym Akcie potrzeba wznieść: bo chce po-
 żać towary bogate / z którymita Łódź do Portu mienności jęz-
 mola / iżeli wyjęcie wyławnie / & cuncta virtutibus congrua dixe-
 ro, y cena własna ich wkaże / adulari putabor, bezciecie mnie nie za-
 23. pochlebcs

Lódź do Portu Żeglina, przy Pogrzebie

pochebce; jeżeli zaś dla pewnych respektów wytych nie położy / y
ceny ich / żeby się komu nie zdawała niepodobna / zamilczę; znaczna
kryzyda sławie tej uczynię. Bo chociażby taż za Pania pobos-
żnie żyć / dziwnie się zawzięły chwale ludzkiej strzegła / samym się
tylko okiem Boskim kontentować / tak / że o niej słusze się to mówić
może / co S. Hieronim o Leicy napisał: Cum omnia faceret, ostenta-
tionem fugiebat singularum, ne in praesenti mercedem reciperet.
Wytycho czyniąc / z niczym się nie pokazywała / żeby na tym świecie
zapłaty nie brała. Jednak iako tenże Hieronim S. o Paulu mówi:
Fugiendo gloriam, gloriam merebatur, quae virtutem, quasi umbra
sequitur, & appetitores sui deserens, appetit contemptores. Im bacz-
niej przed chwałą wchodziła / tym ona ja baczniej gonila / która tych
naprzedzaję święta / którzy przed nią nabazgaję wielką. Coż tedy
czynię: czyli pochebca / czyli niesprawiedliwym zostać? Przypdzie
mi się w tym razie za S. Hieronimem wdąć / który pisze o Paulu
do Eustochium: In virtute eius exponenda, Deo teste,
propterea me nihil addere, nihil in maius more laudantium, attol-
re, & ne rerum excedam fidem, multa detrachere, ne apud detractores
puter, cornicem Aesopi alienis plumis adornare. Wyssławiając cno-
ty Paule / Bogiem świadczę że nie nie przydać / nie po Oratoru
nie amplifikować / y siela Cnoty zacnych opuścić / żeby się iakiemuś
żołowiu zwawemu nie zdawały niepodobne. Wolat raczej Hieronim
świety wychwalać Paule zostać niesprawiedliwym niż pocheb-
ca: Coż y ja w tym Kazaniu chcę wczynieć / bez wszelkich eragera-
cji mówić będę / a bacz wiele drogich kupi nie położy / żeby iacy
Momusowie zazdrościami nie rozumieli / że taż za Pania cudzy-
mi piekarami chcę przyozdobić.

Wrobynie.

Tożaloby / przypłoby mi naprzód według wyprzedzi tak
Doktorów Świtych / iako y Oratorów Pogańskich włożyć / z iak-
kiej matercy ta Lódka zbudowana była / bo iako przyziemniejsza
pomocnicza na żłoty tacy: tak Cnota w piekny y zacny wrodzo-
nym Ciele jest okazywała. Equorum domitor nobilitatem in equis, &
venator in catulis querit, & suos laudamus qui ex puris labuntur
fontibus; nobilitatem in hominibus non laudabis quae ex virtute tan-
quam puro fonte orta, praestantiam suam retinet? Mowi Maximus
Tyrius Kawałkator / kusiłac Komia dobrego / y Lowczy Psa my-
sliwego / pyta się o gniazdźcie / y Kęże wychwalamy / która z czystej
krynicy wypływa; a iakoż w ludzich zacnego Wrodzenia nie wy-
chwałać / które z Cnoty iako z iakiego przeuroczystego źródła po-
šlo? Lecż temu tylko tawno z iakiej Familii Rodzicom / y z iak-
zaczney Krewi ta Lódka jest zbudowana / komu Korona Polsta nie
znadoma.

Disert. 14.

Icy M. P. Alexandry Krzekiey.

znadoma. Bo Dom Ich MN. PP. Czarnieckich / z którego Icy
Młosc Pania Krzeki / Lódz za Aleynot Oczyszczy wzięła / jest w
Koronie Polskiej y dla starożytności (bo iedenie jest z Domem Ich
Młosciow Pánów Tomickich) y wiadomości dla odwaznych dzieł
Kryczkich / iako Cedr pod niebiossą wyrzysony. A po dziś dzień
ta Lódka / nie tylko po bystropłynacych Nisłach / y Dnieprach / y
innych rzekach Polskich Krewia nieprzycielstwa zbrodzonech / ale y
po nieogranicznym Oceanie drogich towarów nieśmiertelney sła-
wy kusiłac żeglule. Dżna to każdy w tym Domu / że się nie
dąmno Lódzia w czerwonym Polu pieczynie / bo nie po Wisle ze
zbożem do Gdańsk / ale tylko po nurtach Krewi Nieprzycielstwa
zfarbowanych wnie się pławieć. A dla tego iako ona sławna Argo-
naus / na której Jasson z wielą innych odwaznych bohaterów do
Kolchów / dla złotego Konia żeglował / zaśluzyla to żeby między
Konstellacyami Niebieskimi położona była: tak słusza żeby y ta
Lódz tak odważnie na sławę pracowała / od potomności / pod same
niebiossą chwala nieśmiertelna wyniesiona była. Dom także Ich
Młosciow PP. Luczyckich / z którego po wlochancy Matce Ro-
wina abo Vcho Kotelne z Niemcem otuczonym za herb miała /
niemniej starożytności y zacności w Koronie nąsiej sławny jest.
Zaczynam pewna to / że ta Lódka z wysłich Cedrow starożytnych
Domow zbudowana była. Dla tego ja tej Lódzi nie będę z tego
miejscą z zacności Wrodzenia wyssławiał. Inny to pole zostawu
ie. Nos nihil laudabimus, nisi quod proprium est, & de purissimo
sanctae mentis fonte profertur. Ja z S. Hieronimem to tylko sła-
wieć będę / co własnego było tej zacney Pánicy / co z serca swiato-
bliwigo iako z krynicy iakiej naczysłkiej wyplynęło. Do wrodze-
nia zacnego człowieka dobrowolnie się sam nie przyklada; Sama
tylko Cnota własnym dobrem jest człowiekowi każdego / y ta sama na-
zacniejsza Szlachectwo przynosi; Summa apud Deum nobilitas est
clarum esse virtutibus. Mowi Hieronim S. do Celancy / Et tunc
tunc nobilior quisque, quanto propinquior Deo, omnis autem in illum
propinquitas de vicinitate virtutum, & vitiorum fuga statuenda. Po-
wiedzial ieden znaczny Pisarz wieku tego: Ten (prawi) Ślachet-
niejszy który się baczniej jednoczy z Bogiem / a to sama tylko Cno-
ta sprawuje. Rhetorum disciplina est ab aus & arauis ornare quem
laudes, vt ramorum sterilitatem radix fecunda compenset, & quod
in fructu non teneas, miseris in trunco. Na ten czas Oratorowie
(mowi Hieronim S.) z Przodków zwykli ludzkie wyssławiać / kie-
dy w nich zacnych Przodków cnot y dzielności nie znayduia / y tym
spůsobem plodność gálaję / buyności pniała dca nagrodzić.

*Theat. Phil.
loft. 6. 7.*

Ad Eustoch.

*Scriban. in
Philol. Christ.
6. 1.*

*Ad Demetri.
adi. 2. p. 8.*

Lódź do Portu żegluiaca, przy Pogrzebie

Me tu galszka z buynego w cnotach wsłaskich pniak idaca / lubo w tym nie płodna była / że owocu w Malienistwie pożadanego nie wydała / w cnotach iednak Przodków swoich tak obfitowała / że żadnemu w buyności nie wstąpiła. Felicius autem est esse fecundam spiritu quam carne, czło parere quam sepulchro, mówi Hildebertus Ep: 70. Szczęście to wielkie w Chrześcian płodna bydź według ciała / a buyna w duchu / y rodzić takie owoce / które w niebie a nie w ciemnym grobie chowała. Zaczyn nie potrzebami z Przodków sławotnych Jey Mości P. Krzekiey wysławiać / która sama sobie wyrosła cnotami na nigdy nie wstawiać chwałę zarobiła. Dawszy tedy pokoy matczy / z której ta Łódź wysławiona była / przysłupie do towarów / a naprzód pokazuje i takimi kupcami w młodym wieku aż do Zamieścia po morzu światła tego żeglowała.

Młodość.

De obitu Ysaie.

Jeżeli oco na świecie iako oco trudno / żeby kto w młodym wieku miał z towarcami bogatymi cnot wsłaskich żeglować. O procz codziennego doświadczania / które delicia iuuentutis każdemu z Dawidem oplakując kaze / świadczy o tym Ambroży S. Magnū est abstinerē a vicijs iuuentutis, vel ea in ipso iuuentutis vestibulo derelinquere, & ad saniora conuerſi. Lubricz enim sunt vici iuuentutis, ideoque merito Salomon miratur viam viri in adolescentia. Wielka to (prawi) młodemu wstrzymać się od występłków wielowietru zwyecznych / albo ich też wznowić / zacząć się z nimi pożegnąć / y do cnoty się obrócić / siłka bowiem jest droga młodości / y dla tej Salomon za dźw to wielki poczyta / kiedy kto w młodym wieku iako mąż statecznie sobie postępuje. Wielkie to w światła wszytkiego cudo / że Stanisław S. Piotrowina / y innych tak wielu do żywota przyczynił: lecz mym zdaniem wstępie to / że iako Polscy Reontlarze piśgi / ab exteris nationibus redire domum tanquam bonus mercator ex mercatura, integris suis pietate, modestia, castitate, & sinceritate, żegluiac po cudzych krainach w młodym wieku / z drogami bardo towarcami cnot wsłaskich skromności / nabożności / czystości / y sielności powrócił do Polski. O iako trudno tymczasem o takich Stanisławow / którzyby z cudzych krain z takimi sielkami kupcami powrócili / rzadka Łódź teraz która się tam nie rozbiła / y o wrócić wszytkieg nieprzejdzie. Stad pytała się Doktorowie / dla czego by Salomon do takiej reputacji w światła wszytkiego przyszedł / że vniuersa terra desiderabat vultu Salomonis, vt adiret sapientiam eius. Wszytek okeg ziemski pragnął na twarz Salomona parzeć / żeby się przysłuchał mądrości jego. Zgasi nie był mądry / Nozef / Dawid / y inzy Protocy / Patriarchowie / czemuż świat oczu swoich na nich nie obrócił / czemu się tak do nich niegał / Odpowia-

De Reg. Cap: 10.

Jey M. P. Alexandry Krzekiey.

ba: Tostatus Salomon erat iuuenis tener, & in tali etate non solum hominibus matura aduenire sapientia. W młodym wieku napełnił Bog wielką mądrością serce jego / o co trudno na świecie / bo piekzoty / dostatek / towarzystwo / y innych wiele rzeczy od głębokiej nauki dżięci odrywa / że tedy przy takich okazyach młodych Salomon mądrości nabył / y cnoty nie wtracił / to go światu wszytkiemu zaleciło. Tej przyczynę dacie Chrystofom Swierzy / dla czego Noe tak był od Boga wprzywileiowany / że ani Łódź jego po wszycknym Potopem nie była pograżona / ani się tak szogich bestii w lednymie gmachu nie strachał / co wstępa / głowa narodu ludzkiego został, Quia per etatem primam omnem virtutem sectatus est, ideo cum alij suffocarentur ipse solus seruatus est. On tylko znalazł się między wszytkimi / który z młodości wdał się za cnotę / dla tego też / tak rzadka cnota rzadkimi prerogatywami Bog nagrodził. Ale jeżeli w każdej Łódce młodości trudno o bogate towary cnot Chrześciańskich / natrudniej iednak Łódce stanu Pánienstkiego: cito flores pereunt mowi Hieron: S. cito violas & lilium pestilens aura corrumpit. Każdej Pánienki Łódka z ślicznymi lianami czystości / z rumianymi rozami skromności / y z woniacymi siolkami skromności / y pobożności ma żeglować po morzu światła tego: a taki towar przedko się psuje / niżniejszenie lilij y zbutnienie palniacy roz / nie trzeba rydła ani motyli / para iedną z wstępczych wypuśczone takie towary wstępi / a iako trudno lilij wiatru się wstrzedz / tak trudno Pánience wstrzedz się zacząć / cito flores pereunt. A choćby y towary Stanu Pánienstkiego niekajznelne były / iednak same Łódki są bardo słabe y rozbić podległe / zacząć między rozboynkami po skłakstym morzu żegluiac / trudno przez swanku żeglować. Jin iednak to trudniejszy / tym zaś wstępa każdej Pánienki sława / kiedy tak młodość przepędzi / że nie tylko Łódki nie naruży / ale też towarów bogatych / niewinności / skromności / pobożności / y innych cnot nązdobywa / tak że się o niej rzec może: Facta est quasi nauis inſitoris de longe congregans diuitias.

Ad Cap: 10. Iu: a. Paral.

Ad Ierem.

Gdy się młodość Jey M. P. Krzekiey przypatrza / przysięgnąć tey to musie / że ta Łódka lub dżiwnie słaba / gory / czesćci za wstę chorzala niż zdrowa była / szesćliwie bardo na wigacza swoich odpierała. A jeżeli bym był na tey Katedrze dnia dzisiejszego widzieć Hieronima S. bo nie omdlenie znalazłby to był w iedney Alexandrze / czego niegdy z wielką pracą Demetriady / Pauli / Afelli / Eustachium y innych wielu nauczał / y iako te Swiete Panny piśnem swym do wieczney pamięci podał / tak y Alexandra prawnieby była przez niego w pamięci ludzkiej wielowała. Nauczał niegdy

ten

Łódź do Portu żegluiaca, przy Pogrzebie

ten Ociec S. Łeży / żeby tak Pauls z młodu cwiżył: Sic erudienda est anima quae futura est templum DEI. Nutriatur in monasterio inter choros virginum; turpia verba non intelligat, iurare non discat, uiuat Angelice, sit in carne sine carne, omne hominum genus sui simile putet. Záchowála to nigdy niewysławioną / Nákłá z swoia Aléxándra / ábowiem chováłá ja w Klastorze Byskim przez czas nie-máły: ále y Dom ítal iey zá Klastor / bo w gákiey kárności byłá / á ta może bydy okolo Pánienki nawierśka; przez co do tego przyśłá / że áni słow nieprzyśloynych / áni przyślegania nie náwytłá / y w cie-le iáko Anyol ziemski przez ciála żyłá; bo w niczym nie náruśiony / twóřł Pánienstwá / tak záchowála / że do sámege zámieszcja om-ne hominum genus sui simile putabat, niewiedziála czego stan / Nák-żenski po niey wyciągał.

Życzyl tego Hieronym S. Pauli / ne aures eius perforentur, ne ceruilla consecrata Christo ora depingantur, żeby iey twarzy Chry-stusowi poświęconey żadna fábryczka nie rumieniono / y wśu żeby nie przebitano. Záchowano to z Aléxándra. Prágnał y tego ten wielki Doktor / żeby Paulá przy takiey pocziwcey Białeyglowie mieśkálá / przeponarz ei veterana proba fidei, moribus & pudicitia insignis, quae illam doceat & affuescat exemplo ad orationes & psalmos; tenere colum, rotare fufum, stamina pollice ducere, Nlech (práwi) będzie zá Ochmistrzynia Pánná státeczna / w cno-cie y obyczáich doświádeczona / ktoraby ja przykładem do Modli-try y Psálmow przywodziłá / y pewnych czasow przásć y nici kre-ćć náuczylá. Záchowano y to z Aléxándra. Jęszce śtáł sié o to Hieronym S. żeby Paulá nunquam exeat foras, nunquam vescatur in publico in parentum conuiuio, ne videat cibos quos desideret: Discat & vinum non bibere, in quo est luxuria: Żeby (práwi) w domu záuśce siedziála; bo iáko Liliey nálepiet w ogrodzie / tak Pánnie w záuśce / á ięszelby do Kościola trzebá wynieść / Nunquam absque matre procedat in publicum, nec Ecclesiam sine illa adeat. mówi tenże Doktor: Nlechay też przy Bántierach nie zász-áda / y do Wina sié nie przyucza. Záchowano y to z Aléxándra. takébowiem ja bylo do Alkierzá przyuczone / że y piogu bez woli ná-milżey Nákłá swoiey nie śmiála przestápić / y winá tylko w choro-bie y to z wielká záuśce przyśrościa zázýwála.

Náosťátel chciał ten Ociec Świety / żeby Paulá non habeat colloquia secularium, nullus ei iuuenis, nullus concinnatus arideat, & malarum virginum concubernia fugiat, quia procliuus est malorum emulatio; & difficulter eraditur quod rudes animi perbiberunt. Że-by z Męczyzna nie rozmawiała / á osobliwie z stroynemi młoko-
fami

Iey M. P. Alexandry Krzeczkiej.

fami niezásiadála / y Pánien bésięcznych kómpániey wychodziłá / gdyż przedko cudzych wyst: płow náśládujemy / á trudno to wypá-wie czego sié storupá zázú nápiie. Záchowano y to z Aléxándra / á tak ściele / że y z czeládnikiem domowym bez dozwolenia nie roz-mawiała; y tak sié w to byłá zápráwiała / że y do sámey śmierci z me-żczyzna nie ráda rozmawiała / y gdy gospodynia bedac nie mogłá sié tego wchronić / záuśce Pánnie przy sobie stac kázálá. Spelnitá Bęczyze co świety Ambroży nápisál: Virginum est ad omnes viri ingressus pauere, omnes viri affatus vereri. Pánnom to (práwi) przy-zwoitá ná przyśbie sié męczyzny lekáć / y káżdey sié z nim rozmowę wchronić. Pómnitá ná Pánnie Przenászwieśka / ktora sié y Anyolá wpośśládá męczy lekáć: ne aliquo degenerare deprauaretur affatu, żeby (mówi ten Doktor) y z wśt Anyelskich kiedy męczyzny postáć málá / nie wysłá iáka pára kwiat Pánieniski zázáziáca; bo czelso sié tráfia (mówi Clemens Alexandrinus) że ante amplexum scortantur aures; fornicantur oculi. A dla tego Alciatus chcec Pánienki przyśtoynę wizerunł wystáć / málował Pánnie ná Żolwiu stoia-ca / chcec nápeřod pókázáć / że iáko Żółw w domku záuśce swoím mieśka; tak y Pánná má bydy iáko mówi Grzegorz / Nászáńieniski: domi porta, drugim żółwiem / żeby w domu záuśce mieśkálá. W co żeby byli Egipcjanie coki swoje śnádniej wpráwili / nie dáwáli im żadnego obuwia. Porym iáko Żółw według Aristotelesa ięzłá nie má / y głosu żadnego nie wydáć; tak Pánná má bydy z wóláści zá przy męczyźnie bęczy / á nie tylko sáma nie má z nim rozmá-wiáć / ále áni przez kogo inśego Solent (mówi Hieronym S.) la-ſciui & compulsi iuuenes, blandimentis & munusculis aditum sibi per nutrices & alumnas querere, & cum elementer intrauerint, de scintillis incendia concitare; Żwylki záletniczówie iedwabnemi słowkami y wpomineczkami przez stáre Pánie y słuźbiste wkrádcé sié do śec Pánieniskich / zład porym niemále požary bywáia. Zázým y z takimi słuźbistkami trzebá Pánience bydy bez ięzłá. Ten obraz wypráził tá wielká Aléxándra / tak / że co Hieronym S. o Afelli ná-pisál: Ita se intra secreta cubiculi custodiuit, ut nunquam pedem pro-ferret in publicum, nunquam viri nosset alloquium. Tak sié w po-łotczku swoím kochálá / że nigdy z niego nie wysłá / nigdy z męczy-zna nie rozmawiała: to tey Pánience káždy co tey był świádomy brzygnáć musi. Kco Plinius piśe: quod tardius ferantur nauigia re-ſtudinis pedem vehentia, że Łódź leniwo bázgo plynie / kiedy w niey noge Żolwia málá: to Łódź náśey przyczynná bylo / że tylko po Al-łietzu swoím plynáć wmiála / bo Żółwiá herb Pánieniski záuśce doślá.

Caelius Ro-
dig: lib. 10.
Ep. 3.

Epil. 13.

Lib. 11. C. 7.

Łódź do Portu żegluiaca, przy Pogrzebie

Co gdyż tak jest / nie zawiodeś się na tym Słuchające moi / gdyż Łódź w młodym wieku tak szczerliwie żegluiaca do onej przystojności / która byt Sektoris Krolewskim tak wybudowała / Naprzód z Cedru świątego zrobiona / wzdłuż ośmdziesiąt łoci miała / potem zwierzchu złotemi blachami / a wewnątrz srebrnymi pokryta była / y tak ozdobiona za wspominek Bogom swoim ofiarowała.

Ze Łódź młodości Jey Młosci Pánicy Krzeczney Cedrowa była / zjadł to pokazuje. Do iako Cedar na gorach według Pliniusa wysoko rośnie / & ad caelestia festinat. (iako mówi Hieronym S. in cap. 41. lla. Tak młodość tej zacney Pánicy wysoka bardo była / bo co Ambroży święty o S. Agnieszce napisał: quod in ea devotio supra etatem, virtus supra naturam fuerit, że nabożeństwo przenosiło lata / y cnota naturę przechodziła / toż o tej Pánicy twierdzić każdy może. Ażajż to bowiem nie nad młode lata nabożeństwo / nie mała na każdy tydzień Spowiedź czynić. Każne Godzinki co dzień klęczać odprawować? Żywoty Świętych tak pilno czytać / że nie mała w sobie na pamięć wzięła. Wychwałał niegdy Hieronym S. Demetriada / quod puellares annos fidei ardore superavit, & inde coeperit, vbi alijs desisse perfectę consummataque virtutis est. że gorącością wiary Pánickie lata zwyciężyła / y tam zaczęła / gdzie gdy drugie wstąpić / za doskonałe ich miała. Ale Opcze S. miał tu drugą Demetriade / która tak doskonale w młodości żyła / iako drugie od wielu lat w cnotcie wyćwiczone rzadko doskonały żyła.

Nadto Cedar jest nieśkazitelną / zjadł bowiem Salomon Kęseol z Cedru zbudował / y Poganie białwani swoje z Cedru wystawiali / żeby skazitelnosci nie wznaly. A ta Łódź w młodości swojej skazy żadney nie odniosła / bo w niewinności dziecięcej wiek ten przepłynęła. Dla czego / iako w Roscie Cedrowym od Salomona wyśławionym / osobliwym sposobem Pan Bog przemieszczał / tak w tej Łódce Cedrowej żadney grzechu cieśkiego skazy y burwialosci nieznajacy / pewnie Bog przebywał / gdyż według Miodra In corruptio facit proximum Deo. Nieśkazitelnosc (przez która święty Bonaventura czystosc w niczym nie naruszona rozumie) czyni bliskim Bogu: a co mielsza cos Boskiego w czlowieku sprawuje / gdyż Basił święty serce od nieczystoty wolal / vnum Dei simulacrum, y tym obrazem Boskim nazywa / abowiem iako mówi Grzegorz Nazjanszski: Prima Trias virgo est. Napierwsza Panna jest Bog w Trojcy jedyny.

Niosłaż Cedar takli zapach wydaty / który Wsze o śmierci przywodzi. Tak młodość tej zacney Pánicy / rozlicznymi cnotkami woniaca / Wzjowi piekiesnemu taki wstet wezyna / że nie

gdy

Jey M. P. Alexandry Krzeczney.

gdy w niej loszysza swego miec nie mogli. Ażad kądzy obaczyć mogła / iako ta Łódź w młodym wieku złotem y srebrem ozdobiona była: bo żyjąc w tych latach niemal przez żadnego grzechu śmiertelnego / musiało to serce wielką miłości Bożej bryd ozdobić / Ktorego Pismo święte czestożć przez te drogie Kruczy nad inssie wyborniejsze zwykło wyrażać. Nakoniec iako Krol Sektoris Łódź swoia Cedrowa złotem ozdobiona Bogu swojemu za wspominek ofiarował / tak y ta Łódź zupełnie się była Bogu swojemu oddała / bo oprócz tego że Pánickstwa w niczym nie naruszyła / Ktore Ambroży święty Ofiaro dziwnie Bogu przypisna zowie / by tey byli Rodzicy dopuścili / przewnieby była stan Zakonny sobie obrała / y w tym przedsięwzięciu tak stale przez cały wiek trwała / że go y do śmierci nie odmięła. Co gdy tak jest / słusnie zaśle o tej Łódce rzek / co niegdy Basił Biskup Selewey o Pánice Pzenaswiejszej mowił: O scapha admirabilis, que virtutis thesaurum absque periculo transueksit. Odziwna Łódź / Ktoreś nicosławowane Cnoty świętych skarzy / przez żadnego gwanku po naniebepieczniejszym młodości morzu żegluiac / do Portu przywiozła. Iako trudno tymi czasy o takie Łódki / Ktoreby to ani Syreom przesłano spiewać / ani opoem Magnesowym / ani jakim Remorom nie daly się od zaczętego w Cnotach świętych biegu zatrzymać. Ale wiele teraz takich / Ktoreby z Agnieszki święta mowie mogły: Carnis spurentias immaculato calle tranliui. Ażoli z łaski Bożej znalazła się taka Aleksandra / Ktorey Łódź po śmierdzącym bagnisku Sodomitim plywiała / nie tylko nie wtonęła / ale ani zmazy żadney przykładem Agnieszki świętej odniosła. Zaczynam / iako niegdy Lucullus Hetman Rzymiski zwoiowawszy walecznego Nitridata Krola Pontu / Okret wojenny Laurem zawięzł ieleniacym w koronowany na znak zwycięstwa posłał do Rzymu / tak słusna zaśle / abyż ta Łódź nayburzliwsie młodości morze szczerliwie przebywała / y wielu niezwyctozonych rozboynikow / którzy na nicosławowane niewinności skarzy wednie y w nocę czatula / meżnie pokonawszy / Laurem nieśmiertelney chwaly koronowana zostala / y żeby raczy ta Łódź Nautis victoriz y emula folis, Łódź niezwyctozona floncu podobna / a nie ona / która wstet Ocean zdrowo przepłynęła / nazywana była / boć za prawdę niebezpieczniejsie morze szczerliwie przebyła / y glowniejszych rozboynikow zwyciężyła / y po skalszym światła tego bagnisku plywając / znaczy żadney iako drugie stonke także oświecać nie poniosła.

Przypatrowaliście się po ten czas przezacni Słuchające / iako ta Łódź po morzu młodości żeglowała / y znalazła to / że w tym wieku

B 2

Orat. d. de B. V.

Plutarch. in Lucullo.

Petra Sancta in Symbol. lib. 6.

Messen. swo.

Plinius & B. G. 10.

Plinius B. 1. Cap. 12.

Salazar in Piquero.

Plinius.

Lódź do Portu żeglująca, przy Pogrzebie

wielu Facta est quasi nauis inlitoris congregans diuicias, Podobna była kupieckiej Łodzi bogactwo towarów wożący: mam za to / że już pragniecie widzieć iako się też przez morze stanu Małżeńskiego przeprawiła; bo nie nominą to / że Łódź Pánienkie bez światła / w młodość przepadła / a potym wybiwszy się na morze stanu Małżeńskiego / nie ostopnieo lubieżności iagle rozpuscita / y na bałki / prądy napałszy / marnie się rozbiła / y o wtrącie skąrowo w młodości zgromadzonych przychodzi. Tak v Rzymian na częste Vełli Bogini do trzydziestu lat dżurna czystość Pánienki chowały; lecz potym na wolność wyszedł / świecie tego wetowały. Dla czego Ambroży S. z takich się Pánien namiętna. Qualis est illa religio, ubi pudicae adolescentes iubentur esse, & impudicae anus; petulantior est talis integritas, cuius corruptela seniori seruatur aetati. Jaka to Religia / gdzie przystęgała / żeby młode Pánienki w czystości żyły / a o to niedbała / żeby lat dojrzałych dopędzwszy przystojnie się zachowały / wielkiej rozpucicie podleżała taka czystość / której się skaza na dalsze lata chowa.

O Łodzi Jey Mości Pánien Krzekiey nie może tego nikt dośwym sumieniem mówić / żeby wypadły na wolniejszy stan Małżeńskiego morze / miała albo iaki świat odnieść / albo w drogich skąbach cnot swietych w młodości nabytych iako skłode podać; ale raczej kto iey postępów dobrze był wiadomy / musi iey to przypisać / że w tym stanie obświłwie Facta est quasi nauis inlitoris de longe congregans diuicias, Była podobna Łódź znafomitemowa / tyzdaleka wożący: co żeby śladniej laści Wąse vznąć mogły / wystawie wam ieden piękny Konteset tej Łodzi w stanie Małżeńskim żeglujący. Ambroży Swięty pisze na Przypowieści Krola Salomona / y Augustyn S. na Psalm 103. y wiele innych Doktorow / Kościół Rátholicki do Łodzi albo Ofestu przytomny wia. Per nauem (ait Ambrosius) Ecclesiam debemus accipere in salo huius mundi constitutam; quae crebris ventorum flatibus, hoc est tentationibus fatigatur; Quae est vndarum fluctibus saepe vexetur, nunquam tamen potest sustinere naufragium, quia in arbore eius, hoc est in Cruce, Christus origitur; in puppi Pater residet gubernator; pro-rati feruat Spiritus S. Hanc per angustia huius mundi freta duodeni in portum reniges dicunt, hoc est duodecim Apostoli. Vias huius nauis miratur Salomon, quia tempore persecutionis, viuius per interitum, diues per damna redditur. Przez Łódź / której się żeglujący Salomon dżiwował (mowi Ambroży S.) Kościół się ma rozumić / na morzu światła tego zbudowany: Ktoż choć częste wichry y nawałności pokus rozmaitych ponosi / nigdy się jednak nie roz-

búa;

Iey M. P. Alexandry Krzekiey.

biła; gdyż na masie tej Nawy Chrystus Pan iest rozpiety / a Bog Ociec sam sseruie / a Duch Swięty przodku pilnie / Apostołowie zaś na tej Łodzi robia / Ktoży się pływający Salomon przypatruie / nie mogł biegu iey posłakować / bo przez śmiertć żywą / przez wtrąty bogactwa zofidie. Czynozurá albo Gwiazda która się żeglacze tego Ofestu diriguie / według Bernatá S. iest Pánia Pezenaswieńska Matka Boża. Tu es praecleara & eximia stella, super hoc mare magnum micans meritis, illustrans exemplis, in te respiciunt oculi totius creaturae. O quisquis inter procellas huius saeculi fluctuas, si non vis obrui, ne auertas oculos a fulgore huius syderis, si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationis, respice stellam, voca Mariam, ipsam sequens non deuias, ipsam cogitans non erras, ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia peruenis. Ty (prawi) iestes iasna y śliczna Gwiazda / morze wielkie światła tego zasługami y przykładem oświecała; do ciebie wszelkie stworzenie oczy swe obraca. Ktokolwiek na tym morzu nawałności iako cierpi / jeżeli niechce byż pograżony / niech nie odwraca oczu od światła tej Gwiazdy; jeżeli też wichry pokus powstana / ieli na skale utrapienia natráfił; spojrzę na te śliczne Gwiazdy / wyzway / iatęcy / za nią płynac z drogi nie wstąpił; o niey myslac / nie pobra / dżiż; one za przewodniczkę máiac namniery się nie zfatygować / za iey obrona szczęśliwie do Portu przypłynie. Kotwicá tego Ofestu według Pawła S. iest nádzicia mocna w Bogu: Spem sicut anchoram habemus animae tutam ac firmam. Prowiánt albo żywność / sa Sakramenta swiate / a obświłwie Sakrament Pezenaswieńskiego Ciała y Krewie Chrystusa Pána / iako Jan S. świado- cyy: Panis Dei qui de caelo descendit dat vitam mundo. Chleb Boży / który z nieba zstąpił świat ożwia. Takí wizerunek iest Kościółá wozniaceg / do Portu wieczności żegluiacego. Podobny temu iest stan Małżeński; bo według Pawła S. Sacramentum hoc magnú est in Christo & in Ecclesia. Sakrament to wielki iest w Chrystusie y w Kościele. Stad Chrystostom S. Małżonstwo nazywa / nauigium ab ipso Deo extructum, quo mare concupiscentiae ardoribus effluens, securi coniuges transmittunt. Łódzia od Boga samego zbudowana / na której Małżonkowie po morzu palłacy poządli, wódc / bezpiecznie żegluia. Jeżeli iednak ten wizerunek Kościółá komu służyć może / mym zdaniem / tej Łodzi Ktoży się tu nie bez żalu siedecznego przypatruie. Do naprzód / iako Łódź Kościółá Chrystusowego crebris ventorum flatibus fatigatur, nunquam tamen sustinet naufragium. często nawałności rożnych przeciwności ponosi / nigdy się jednak nie rozbiła: tak y ta Łódź pusiwszy się

Super Milles
et.

Ad Hebr. 4.

Joan. 6.

Ephel. 6.

Fernandes in
Genel.

muic

B 3

na

Łódź do Portu żeglusiaka, przy Pogrzebie

[illegible]

Icy M. P. Alexándry Krzeckien.

bolum flonecznik¹ z tym napisem za rywala. Sequor, aeternum spe-
 cto. A co Nirembergius w historyi swoloy pisze / że przy Porcie
 Mog² tam znayduie się Okret wyjęty z kamienia calgo i mańtem
 y żagiel w wyrobiony, który iednak y dziecina mała kietowicie moie;
 to się nialko o Łodzi napełtze moie / która zdala się wielom dla
 takichosy portu kamienia / iednak względem Boga tak porwolna
 była, że na niej to napisac moie. Sequor, aeternum specto. Jdeż
 wola Boga moiego: na wieczność pomniac. A iad siadnie ká-
 kdy oba, rce moie iak grunowana cnota w tej Panicy była, gdyż
 według Chrysofoma S. Summum parientis genus est, in dolo-
 ribz corporis pasci eadē. Namque iży to stopień cierpliwości: kto-
 muie choroby znosić / bo iako tenże Doktor polazuje, nacięta to
 iest przećwoniwość na słowiská. Hic o i nauis rebus aduersis gra-
 tius. Ab omni eazē glosaw y gdyż Jobem troisoma omnia a i s
 rebus tentatis, cum p agitem tranquillum, & a perturbatione im-
 munein manere perspiceres; ad hoc certamen tanquam omnium ma-
 ximum se contulit, vlcere pessimo percussus eum, eam demum mor-
 tuferam plagam esse ducens, cum quispiam in corpore dolores ex-
 cipit, vnde post hoc certamen superatus; ac hiscere quidem ausus est.
 Jezeli tedy choroby nacięsia iest ciłowidzi / toć y cierpliwość
 musi być w chorobie nawzięta / która Chrysostom S. tamże ko-
 ga am virtutem nazwiera. Zaczym nie trudno mi iży to polazac /
 że ialla iży kow vř. y plwy chmi mogla też Łodzi pogazac, bo ba-
 dę tak w cierpliwości y grunowana y z wola Boga iednoczona /
 nie mogły yż nie te widzieć zaślubic. Wpisydye w prawdzie nie
 taz iży obfite ále te mgdy też Łodu nie żalaly. Wodobre to wi-
 duiała / iż na morzu awiata tego / nie było mgdy Łodu iak pęszli-
 wcy, na choroby te wiátry nie náderaly. Quae enim non alimnis
 s. acutē uli qui omnia calumniantur, mori Dio Pogonin / Nonne
 S. acutē. Nonne I Latone Nonne ipsum Iouem, & Neptunum,
 & Apollinem? Nec á Minerua abstinent, neque á Cerere & Diana,
 quam ex virginē propendū in matre n faciunt. A ná same Łodź
 S. cystusa Pana z Łády mąry beztrunnego iá falla nále powala.
 Zmury / ławięcia Pana vřlá. Hic non potest y abique a totu
 hominum vite huius curricula transeamus, malorum enim solatium
 est bonos carpere, dum peccantium multitudine p. aut culpa m
 nui peccatorum. Nie moie nist mowi Hieronym S. de Furcy ná
 tym swiecie żęglowac bez falle obmowka / iá jedná iest peccatá
 słowitw ludzi, ná dobrych sław nálepowad / tożumiac że nie
 iak badnie grzech cięsti gdy wole badnie prześcacych.

Co gdyż tak ułt przysnac mi to musicie przyjacni Eluchas

Łódź do Portu żeglarskiego, przy Pogrzebie

cze: ię z terynary i d Łodki podobna bryła Łodzi Kościół Chry-
 sta o niego i i i d i o t a według Ambrozego Świętego i t e p e r
 secutionis viuida per interitum, diues per damna redditur; pod czas
 prześladowania przez smierć żywa a przez wraze bogata zesłane /
 według onego Sanguis Martyrum semen est Christianorum; i Tak y
 t: ślaba Łódź matry przeciwne i utelko z drogich towarow cnot
 sw. i t e c z o b y l e a l e o w i e n i d o m u s i t i c h b o g a t a d r o g e c t o w
 t y l e t a k i e d i e l p r z e c o i a k o p r z e s t o r o b e d o m u s i t i c h d o s t o
 n o s e i p r z y s ł a / & f a c t a e s t q u a s i n a u i s i n f o r t i s c o n g r e g a n s d i u i n a s .
 Bo Ambroży S. y Saluianus choroba matrem & officinam vir-
 tutum, Młaka cnot wyszłk nazywają / y dowodzą że Święci
 p o s ł o s i t e c h o r y b y r a l i / q u a n t u m i n i m b r a t a t e p o t e s t i t m o r t u
 p a p e l S o n a t o d o K o r i n t i a n . B i a d n o s e t n a t e r Ł o d z n a p i s a
 ś c i e c o i d e n z e m e s i r o u e y w r o z n y c h p r z e c i w n o s n a c h p o b o j n i e z y n a
 c y y s w i o t o b l i w i e u m i e r a j a c y n a G r o b i e n a p i s a l . P e r e u n d o m e l i o r
 o . A l l u y a z y n i a c d o S z a f r a n t u / t e r o y w e d l u g P l i n . G a u d e t c a l o r
 p e r u n d o q u o m e l i u s p r o u e n t , n a l e p i e y t o s c e k i e d y g o d e p a y / y
 g i n a c i t e . A l e y w i c h e y t e z y k o w w s z e z p l y w y c h n i e t y l k o n i e z a l a n y
 t e r Ł o d z i / y o z b i l d o b r e r e p u t a c y j e n i e p r z y t r o d i l e a l e t a c z e y
 l a w y n o s l e . b o m i e l u d z i d l a r d a n a o p a r n e d y b r o s t o s i s p e r a
 t o n i e y p r e s t a t u a c d o w i a d o m o s t w i a t i c h c n o t p r z y s ł i / o
 t e r o c h b y b y l n o g d y m e w i a d u c i . A t a k d o s p e r d a n a t e s t .
 P r z e s t a t e s t a n y w o s t e j s t a n y d o b r a . C i a c i d e n p o s a d a c
 i e m u j e r d a n e m i s k o d i l o n a m a l o w a l O c e a n n a m o r z u t e r o y
 t a l e p o d m e d i a n a w e n o t a z e m n a p i e m : L a r o n t e l e r o l l a n t ,
 t i r o u a a l e w y n y s i a n a t a k i e y t e Ł o d z i t e z y l e w s z e z p l y w e t a b
 i n t e l e r o l l a n t , t u r b o w a l e n i e z a l a y l e c z n o r e c w y n o s l e .
 P r a t a s i t d o t e r o r o w y / k i e d r t e r a w e d l u g P r o t e c t a n a S y m e o n o
 w o m u c z e d e l i t y t e P a n n e P r z e n a s u t e j s t a n d / g d r i t e g o
 E u r a i t e l i o n u z a m i e l e z l i / a n i S y s t o r i e p i s a j e b y o d m u r z a z g r
 n e l a . O w o p i a d a V e n : B e d a : h o c i n t e l l i g i d e b e r e d e g l a d i o i l l o d e
 q u o d i c i t u r B e g l a d i u i n l a b i j s c o r u m , q u i i l l a m c r u d e l i t e r f a u c i a
 b o r a m i n e t i n t e r d o l o r a t e t e n m u c z a i t e r e t w s z e z p l y w e .
 t e r o y n a t e n c z a o k e c e P a n n e n i e g r a n d i k i e d r t e r s l a n y w a l o c z y t .
 J a k o t e d r t e n m u c z l u b k e r e c t a n d l p r z e c i m e j a b l a i d e d n a l K o
 t o n e m u c z a P a n n e P r z e n a s u t e j s t a n d / t e r o y d r u d z y
 p r z e c i m u c z a b n a n y d o s l a n a d o c e p e r t u n t i t e l l T a k y
 t e y P a n n e l u b t e n m u c z z a l o k e c e k e w a n d l e d n a l m i e m o r z y
 t e y s l a n y / d i n e y p e r d a n n a . b o n a t i a i e s s i e w s l a n i e r a y n d b o
 c i e r a t o b o u a s a n a t e r o y d o s t a p i a . O P a u l i S y s t o r i e
 p i s a i z a n g o m a r t y n o c o r o n a t a t u t . C h o c n a l o z y u n d a l a p a l i n a
 i e d n a l

En P[ro]p[ri]e : 14.
L[es] 15. et 16.
P[ar] 17. et 18.

2 Cor. 12.

PATTI GARDNER
 1,
 LINDA L. C. &

Peter San Juan
Luzon

Icy M. P. Alexándry Krzeckiy.

kedna! maczenſka zaſłuiżyła. Non ſolum enim ctiſſio ſanguinis in confeſſione reputatur, ſed deuore quoque mentis ſeruitus immacu- lata quotidianum eſt martyrjum. Illa corona de roſis, ita de lilijſ pie- ſatur, ideo enim ſponſus candidus & rubicundus, quia in pace & in bello eadem premia vincentibus tribuit. *Tu tyko ten (prawy) ieſt maczenntjem / Ktory Erw dla Woga wyle / ale rten co pobojnie zyr / codziennym ieſt maczenntjem.* Tanta corona: ztoż / a te z liliej robia / dla tego bowaem Wdłubieniec naſz białe r czerwone / e y w pobojis / y na woynie / kedna! zmywieżcom płaci. Taż r na Pani lubo na loſku wmdła / am roslaniem Erwie na korone te: *Na maczenſka zardobła / liliowy roslak wrznie dla zywia pobojnego y izepła wſzczypłiwego / otrzymala.*

Wdzięczność po całym czasie przeżyci! Słuchając / także w wielu
recenzjach Łódzka Język Młodzi Pamięć Kształtów i Łódzka Kształtów
Chybażurego symbolizuje, obawiam się, że i w innych dyw-
nie to wyraża.

Lodź Kosciół Chrystusowego (mowi Ambroży S.) dla te-
go si: w nawałnościach nie rozbija / i sam Bóg ta Lodź a tym nie-
a Chrystus Pan uścił mało mąkru na Krzyżu respektu. Kiedy nio-
ludy godnych strzał iakie nawałności na Łdź Jeri Mece Pamię-
Archieł nie powstawał a żony pracow nie rozbily nie mo i tego-
czemu infemu przypisać / iedno że ta Lodź Bóg sam kierował.
Smiele mówić mogli: Nisi quia Dominus erat in nobis, fortitan
aqua absorbuisset nos. Kiedyby Pan nie był ze mna, śnaczyby mia by-
ła woda zatopła. Odcionim staru rze z dwuwa ię i Panu
nus / iż gdy ną morzu jęglował / frogą nawałność ną Okre: i
ryła / tezye sie liła ac ięglarz wpiw sie wpiw / Pan a n
ryłko śkarze nie mogąc pływac zosłał na Okre: celi sie nępa-
żność Boga spuszczając. Gdy mator Okre: a ię / zpradli-
chu do siebie poniekał przykiedy / obaczy Chrystusa Pana Okre-
tem kierującego / y to n Ktoś / ymającego co ięglarz wpiw czyni-
zdumawszy sie ną taki widok / y z przestachu do łonek otrzą-
sawszy wstąpi głos Chrystusa Pana ier muresta, łonek ter-
si naczyna ięglarskiego doryś / który n Chrystus Pan ną Okre-
robał, posłuchał w tym Chrystusa / yiał przez dwa ięglar y ię-
dni ięglarac / ięglarac do Portu przypłynął. A doznał tego co
Augustyn S. powiedział: Non timeant naues ac attendant vbi
tant, sed à quo gubernentur, quando Christus est gubernator, nau-
fragium non sustinebunt. Niech (prawi) nąto nie pątrza ięglarz
poczym ięglar / ale kto rządzi Okrem / głąb Chrystus Pan
nie trzba ię rozbicia obawiac. Coś podobungo z ta Lodź Chry-
stus

FGH: r a g.

47. 24

6th Feb 1951

Lódź do Portu żegluiaca, przy Pogrzebie
(iako piśe Baroniusz Tomo 8. Anno 647. za przyczyna Świtych/
Dionizego y Mauricego ktorch bři Rosciłi ozdobił. A Kano-
nik Kaniacenński dla nabożeństwa do S. Jana Ewangelisty, iako
świadczy Cantipratanus) z Cyskowych mał byli wolnieni /
pamiętem tego / że y sprochnale koleczyli swoje / y dusia ięsa na o-
gum Cyacowr zarobiła pojadany od tych Świtych ktorci tr o-
sobliwym nabożeństwem czcili / y według przeżożenia zdo-
bił / pomocy doznali. Piśe Nicephorus, iż starzy Poganie zwy-
kli byli na łodziach swoich Obrząz Deorum tutelarium malować /
spodzielając się / że y Obrząz same Boskie miały im w niebezpie-
czney żegludze być pomocne. Iako daleko wiska nadziei ma mieć
ta Łódź / że kęścelitnie do Portu kęscia wyczęnego przystąpi /
ktora tak wiele Patronow y pomocników mała, uli Świtym kie-
dy iako przysługę wczyniła.

Niektorzy Doktorowie mściłmując Roscił pod podobie-
stwem Łodzi albo okrętu / miasto żeglarzow na tej Łodzi pręci-
cych różne Cnoty iako Wiare, Nadzieję, Miłość, Religia, Ma-
drość, Sprawiedliwość, Męstwo, i inne do obywatelw należa-
ce mialu; ponieważ żadna dusza w ktorej cnoty Chrześcijańskie
nie tobia / do Portu wieczności bezesłowny nie przystąpi. o Theo-
logicznych to iakowa rzecz iust. a o Moralnych naucza Paweł S.
ad Titum 2. Sobrietas, iustitia, & pietas uiuamus in hoc seculo, expectantes
beatam spem & aduentum glorię magni Dei. Trzejwój / sprawiedli-
wość, y pobożność żywy na tym świecie / oczekiwając błęgosławie-
stwa wiecznego. Abiaymgielowi zamieszany tamże Paweł sowe-
ty pokazuje / o iakie osobliwie cnoty miasa się starać / żeby Portu
bezścisła wielkiego nie chybiły. Vt sint prudentes, sobrii, domus
curam habentes, casti, benigne, subditi uiris suis, żeby były roztro-
pne, scromieśliwe, iasławe, gospodarne, y mężom powelne. Salos
mon także przyrownawszy cnotliwa Uciwiasła do Łodzi Kupie-
ckiej towary bogate zgromadziacy; ięzoko opisuie iakie cnoty
miasa na tej Łodzi przysławie. Naprzód Czynność / de nocte surre-
xit. potym Pracowitość / Manum suam misit ad fortia. Dobro-
czynność / Manum suam aperuit inopi. Iasławość / Lex clemen-
tie in iniquitatis iustitiam uide. Odrzu Łodzi Jęz Mossi Pá-
niew Krzeckiej przypatruie; iasnie to widze; że y na iakich robotni-
kach nie ię nie schodziło. muiary to każdy rad nieraż przynąć / i-
ko byli mulier fortis, abo iakomby tłumacza / mulier uirtutis, cno-
tliwa Białogłowa / y że na tej Łodzi roztęzne cnoty żeglowały.
Wszystki dla nieupłoności czasu wliczyć nie moge / przedniejsze ty-
to pokazać. W Wierze Kacholukę zawayi starczynie trwała, lub

Przedłom

Ię M. P. Alexandry Krzeckiej.

Przedłom swoich życzęza żarajonych mała. W każdej przęctwo-
ności tak mocno kłotnica nadum wraunętu Boskim Łódki cęzy-
mała / że ię am wicher blumierstwa am narszłania am znacney
iakię niecierpliwosci żatopie nie mogli. moie śmieie z Dawidem
mowie: Singulariter in spe constituisti me. Że też y miłość Boska
w tej Łodzi żęglowała / rad niech każdy miare bierze. Niem to i-
częch okolicznosci si nnuema będąc dobrze wiadomy mogli posła-
kować / abo nigdy / abo rzadko bęzo będąc przy zupełnym bacze-
niu grzechem amierelnym Pana Boga nie obrażać. Co samo iako-
by rzęcz wielka zwałakaa w Białogłowie na strucie żnaczy była /
samo doswiadczenie każdemu pokazac może. Pliniusz za namu rży
to bar Boski poczytał: Quod enim præstabilius & pulchrius munus
Deorum, quam cultus & sanctus nimus. Przyczynę tego S. Bazyl
podobie: Per sanctitatem in sancti filiam assicimur: Abowiem przez
czystosć. sumienia spowinowacamy się z Bogiem / y do przęznej
przebudujemy, iako y t Medzeć swiadczy. Qui dicit non ondum
cordis habebitamicum Regem. A nado to co próże może być zacnie-
szego? Plato sumnienie czyste nazywa mercatoriam artem quam
Dij & homines mutuo faciunt. Że tedy ta Bogoboyna Pani wśli-
nie si zaurże o czyste sumnienie starała; wacpie nie rzęba; że na tym
iarmarku na wielkie się skarby zdobyła / a iakaa ut quasi nauis mili-
toris congregans diuitias.

Pokazawszy iasłom Wąsyn / że miłość Boska / na tej Łódce
pracowała / bez prace y to pokaze; że y drugie cnoty z miłości Bos-
ka pracowały / bo cnoty moralne nierozdzielny z wiasłam z mi-
łości Boska są spoiwie. Że roztropność ta Łódka kłotowała przy-
znac to wjęszy musacie ktor ięsa ię świadom bři. Zaprawde
była vna de numero prudentum, iedną z madych Białogłow.
Co bowiem ostrożność w każdej sprawie / y patronowane przy-
głych rzęczy? przedkie domnie nanie co z czego iac mogło / pokazo-
wało; iedno rzadła madość? Przęznacie y to że ię ię brie y rży-
żwose; na tej Łodzi robila. bo pewnie zachowała co Hieronim S.
ad Eustochium piśał: Sponsa Christi vinum fugiat pro veneno,
hęc aduersus adolescentiam prima arma sunt demonum. Oblubień-
ca / prawy, Chęstusowa niech się tak wina iako trucizny stręże;
bo pezećw młodości napředniejsze to uśrocie ciarowisłie / y ię-
sli kiedy napou teguogo żażła / tdy tylko w chorobie y to zwrę-
ka przykroscia. A oczęstosci co rzęci; częli też tu żęglowała? To
zaprawe twierdzić moge; że wiele zacne rrodzonych Pan rownych
sobie w tej mureze Jęz Mossi P. Krzecka mała; lecz żadney ktora
była w niej zwyciężyć mała / sad oślaem to otworzy / na co się

Pal: 4.

In Paneg.

In Pal: 28.

Epil. 22.

C 3

teraz

Łódź da Perseę zagląda, przy Pogrzebie

teraz i tak nie paterę nie może. Co nieomylna. Teżli wstyd jest
 znanym czystości, iako awiadęz Ambroży. Diac virginem mo-
 ribus, discere verecundia. A na drugim miejscu i Castitatis pudor est
 cum s. ponieważ w ten znaczny i Marcone taki wstyd panował /
 Ktore nu trudno zownego przybiac / że co Hieronym S. o Nibri-
 diusie napisał: Inter omnium rerum abundantiam, in ipso aetatis
 flore, uti et castitate, ut in ingenuum pudorem neceret. przy
 wieku i doświadczu w młodym wieku bedac, tak siemogłowy był, że
 wstyd Pan cię, przychodul, to słusze ta mowa sie może iż wstyd
 dan przy doświadczu w młodości nastomlehuwsi Pámence wyrowná-
 la / y w drugiego, Doktoru nauki, skłala sie / żeby conetas virtu-
 tes, y w trzeciego, odcupat mitem nistemperat, wstyd-
 kie enoty wstyd przynosi / co w białej plucie naofaralija, rec te-
 dy imwała bre w tym ciele niepospolita czystosc / Ktore tak barzo
 rożna farba zawięze teraz malowala. Specula nuntius est facies,
 & in facie conditur anima, bo w twarzy iako w zwiercie-
 dle dusze ebarczy / y z oczu tajemnice i edecze wyryta ka dy mo-
 że mowi Hieronymu anaty do Kurycy. A iż widziala dobrze iá-
 to wstyd rożany przed bledniem y zaged spada. Teiera res in fe-
 minis sana pudicitie est, & quasi flos pulcherrimus leui statu corrup-
 pitur, maxime vibratas continent ad vitium, & maritalis deest autho-
 ritas, cuius s. imbricat. a. n. x. om. est. Zarlażca gdzie same lata do-
 grzechu podumie czynis / y mąż nie wielka ma powage / Ktorego
 sam cenzony pilnie. Widzac to w sobie, że lata młode cenzonie-
 ba a a t. a. m. y doświadcz mienaly mogli byc podumie do zlego / y
 rzadła rroda widu za sice chystala: Palchya, mowi Hieronym
 S. uet / e to a. n. a. t. d. n. e. utem custoditur quod plures amant,
 & i. h. t. u. t. u. m. in quod t. u. s. p. u. p. u. l. u. s. p. o. t. a. n. t. a. n. t. a. t. u. d. u. o. t. e. g. o.
 ystyd zna co wiele gedy. Naestatek widzac Malzonka zchorz-
 lego / d. e. a. c. i. n. u. p. r. a. t. i. c. h. p. o. d. u. m. t. a. d. n. e. n. a. r. u. s. h. o. n. e. y. w. a. r. y. d. e. c. h. o.
 wac / y przy miedzonym wstydnie cale zostac / bedac w Cestcho-
 wie Pannie nad Pannam czystosc pos. o. i. l. a. y. s. h. e. n. y. A. r. i. a. t. m. u.
 remeboczila / d. e. g. o. a. d. m. i. a. t. n. e. r. i. s. i. t. l. Za czasow Hiero-
 nyima S. Celaneya młoda y rrodzyna Bialagłowa przedko po za-
 misciu siubim sie czystosc i obowiazala / doświadcz tego Quae S.
 tak domey napual. Migo hoc an mungum & pericite virtutis in-
 d. e. a. n. c. a. l. n. e. s. a. d. h. u. e. a. r. a. t. u. s. h. a. n. a. s. i. d. e. a. r. d. o. r. e. r. e. s. t. i. n. g. e. r. e. & r. e. n. u. t. a. t. i. c. a. l. n. e. s. p. e. r. i. t. a. t. u. o. u. p. t. a. t. u. S. n. a. l. t. o. w. i. e. l. l. e. g. o. d. n. u. m. u. s. u. y.
 dozydzi y enoty doured gaeacosa t. a. n. a. y. p. a. l. a. n. a. c. e. g. o. w. i. e. l. l. o. p. l. o. m. i. n. r. e. g. a. s. i. e. y. d. o. p. i. e. r. e. s. k. o. s. t. r. o. m. a. n. h. i. r. o. s. t. o. k. y. o. d. d. a. l. i. z. a. r. a. z. o. d. n. e. b. u. r. Coby był (Doktorze wielki Kosciola Cyrjstusowego, pisal
 do

L. b. n. T. o. c. a.
 L. b. n. O. h. i. c.
 a. 18.

Epist. 9

Mierz. ad Co-
 lantian.

Mierz. ad Sa-
 lomon Ep.

Icy M. P. Alexandry Krzekiey.

do Hierandry / rroda y lądy rowney Celaney / Ktore ekele Koku
 sied. unastejo Kudy plomienie požadliwosci nabachcy gora biera
 flam nas calenis. etatis restinxit. przyznalaby ry był że wielka Aleo-
 zandra tu sie osobliwie pokazala / magni hoc ani ne lignum, y podak-
 bys to potomnosci / że y w Polisie uwaridua sie podziadun Celan-
 ey / zna wstydliwie Kunegundr y Salomei. A tu iuz nie moge sie
 daley iatrymá / iebym tego i Mosci Panu Krzekiemu mienual iá-
 Kier i Malzonki powinkowac. Gratia super gravam mulier sancta &
 pudorata. Namisty to dar Boski / Kier y sie komu stratiobliwa y
 sko nieszlwa Malzonka dostanie. A lubobna byl iadnego Posagu
 po nicy nie wial / iednak powindzial uden z siudni Medecow / iat
 dotata venit puella, quae pudicitiam & honestos mores secum adfert.
 doświadcz wielki Posag Panna wuebi / Ktore wstyd y przystoynne obr-
 ezau przynosi / gdyz omnis ponderatio non est digna continentis
 anime. A Plutarchus dobra Zone do Zmerrididá przerownal:
 Quod hominum cenerur, non quod auro & geminis velletur, sed quod
 purum & terribile est, sic uxor bona quae casta & modesta, non quae
 diuis. Ktore nie przeto iest dobre ze siotem y perlam strici / ale ze
 iest polerow i y przyeoczysle / tak y Zone dobra wstyd y potomnos-
 á nie bogactwa czynis.

Lezy gdy ląskom Wąsny pokazuje / że na tey Łódzi Czystosc
 zglowala / glos iak is obna sie o r. y. p. m. e. i. t. e. że ta Pani rada sie stro-
 la y w tanur chodula / a taney y stroi rzadko z Czystoscia towarzys-
 ka. Bo o stroiach Doktorow tak mowi: Tertulianus, Florida
 vestis de proximo curat luxuriae negotium; pudicitiae Christianae satis
 non est esse, verum & videri; tanta est plenitudo eius, ut ab anima
 emineat in habitum. Florizowana prawni Ktá nierzystosc fory-
 eue: wstyd Chrzesciánki nie doświadcz ma nacyi żeby tylo był / y lo-
 go ch e trz byc widuany / bypnośe tego tak iest / że sie y na siaciech
 wybáie. Propositum quod ardet in mente, luceat in veste: mowi
 Hieronim S. Hieronym talze struty pihar do Demetriady / tak o
 stroynych Pánnách mowi: Crines á fronte demittunt, eutem posi-
 tui pigmentis utuntur adstrictas habent manus, succos ripant, ut
 sub nomine virginum vendibilis pereant. Co w Perulach (prá-
 w) chodis / b. h. d. i. y. f. a. r. b. i. e. j. e. k. z. a. i. r. u. d. i. a. / r. e. f. a. u. r. y. r. e. f. a. m. u. i. a. / o. b. u. r. i. e. s. t. r. e. p. s. a. / c. y. m. i. a. t. o. j. e. b. y. p. o. d. p. l. a. s. t. y. k. i. e. m. P. a. n. i. u. s. t. r. a. t. i. o. b. l. i. m. a. P. a. n. i. s. t. r. o. y.
 ne Bialagłowy strefowala / powadziac im miedziem corpus
 atque velutis, a. a. m. e. t. e. s. s. e. i. m. m. u. n. d. i. c. i. a. m. / ze o. d. o. b. a. c. i. a. l. d. u. s. i. e. b. a. r. z. o. s. i. p. e. r. i. t. A. S. Hierogorz Biskup i Tawanyus sie iest stroi
 nia z tego wychwana / Ne hac quidem quam laudandam iustepi-
 nus

Ecce: ubi

De celis sa-
 man.

h. e. a. 1. 1. 1. 1.

h. e. a. 1. 1. 1. 1.

Lódź do Portu żeglująca, przy Pogrzebie

mus lasciuo vnuquam ornatu delectata est, verum ornatu contemptum pulchritudinem iudicauit; Ze nigdy się w stołach nie kochała / wżglądał stołowi za nasyćniewyśy stroy maiać. gdyż tak o pięknie mowi Ambrozj Swiety o Pannach: hoc ipse quod vos non ornatus ornatus est, to nacyndniewyśy stroy Pánieniski / kiedy się nie stroia. O tancu też nie wiele jest zdanie Ercow Swiatych dawny w wielom pokoy / udnego tylko abo y drugiego przytozga. Ambrozj swiety tak mowi: A saltatione Virgines Dei procul esse desidero, ibi enim intuta verecundia, cum nemo saltet sobrias nisi qui infansit. Bierz tego pragnę / żeby Panny nie tancowaly. bo w t. n. a wstędniebezpieczny / gdyż nikt nie tancowuie dno balony. *2 S. Ephrem:* Vbi Cithara & chori, ac plausus manuum, ibi virorum tenebra, mulierum perditio, Angelorum trititia, Diabolus letitia. Gdzie muzyka y tance / tam ciemność mejczyzny / zgrabia białe bglow / suuie Aniołow / a w t. wisto Ciartowstie. Taki to t. dy piarda to. wter Lódz Lyskac żeglować nie mogła. A' ena takowe zarzuty nie trudno zdobyć się na odpowiedź. *S. Augustyn* pisał do Possidiusa / tak mowi: Nolo de ornamentis auri & velis preproperam habere in prohibendo sententiam, nisi in eos qui neque coniugari, neque coniugari cupientes, cogitare debent quomodo placeant Deo. Niechc tego żebyś miał strópliwie stroy w bronie / oprocz tym / ktozby dni zameżni / dni o Malieństwie zamyslać; tacy abowiem o tym myśleć maia / iakoby się Bogu przypodobali. Pomniwa tedy ta Panna zameżna byla wedlug Augustyna w rylanagany je si. stoła a zmlagaja ie tego pr. rsta. de Swiatych y w Poy. e miala bo B. Salomea stroyne chodila ta i. gna bedac / toz pika o S. Helencie / y o Malieucie jako pena S. Pierwa to bounem jest stroy iakozczy Thomaś S. nie la znatury swoyej zle / udnio kiedy przewrotna intencja abo inia nieprzystanna okolezność przyskapi / ktozby snadnie się wchronić może. Multas insignis pudicitiae feminas quamvis nulli virorum, sibi tamen scimus libenter ornari. Znam wiele / mowi Hieronym swiety bierz wstędnym białycholow / ktere nie dla mejczyzny iadnego at. ja niedla siebie tady się stroia. Tak i santazzer ta Panna brela / kiedy si. stoła zamyie wedlug i. anu y kondicrey swoyej / nie innego w tym udnio przystorone ochodestwor patruiać / pomniac tak / ze y on i. gspodry ktera Salomon do Lódz kupieckiej przytozual / nie w t. n. y n. m. adziane chodula. Rnas & purpura induit unum eus. Dose to stroyne Lódz, ktera w bisier y purpura uel przybiedna udnal nie daie i. y. ad n. agany Salomon, bo wie dyal to co potym Plautus napisal: Nauem & mulierem hac duo comparato,

Iey M. P. Alexandry Krzeczkiej.

comparato, neque enim inquam sat sibi dux res ornantur. W tym (prawy Bialaglowa do Lódz podobna / je te dnie zczyz nigrd si dostatecznie wstroy nie moga. Wiedziala y to co Hieronym S. do Salomny napisal: In serico & panno eadem libido non matur, nec regni purporas timet nec mendaciam, ipsa siquidem em. Tak w blawacie iakoz w wstacy stacy turnos panuie / dnu sie purpury Krolewstey wstedy dnu przed zebaczka s. emiga wstela.

Jesliby udnal ta Panna w t. m. kiedy co wstocyla tak to Bogu sardemu n. gredzie chiala / Szary co n. gredzie wstacy y Alex. noty wstacy de roinych Rosciolow odlazala, wredac i. z. wedlug Panna S. dozby przez to pokutowac przez co k. o. g. z. y. i. i. o. o. M. g. d. a. l. e. n. i. u. m. i. u. m. n. a. p. i. s. a. l. : Ab ijs vnde prius venabatur perditionem venata est salutem. Przez to zbawienia doszala przez co na z. i. r. e. d. e. n. t. e. r. o. b. i. l. a.

Ao Tancu co mowić? Przynamam y to że t. a. n. c. o. w. a. l. a / ale tak iakoz udnym Philo napisal. Vnde in i. u. a. d. i. t. a. b. u. s. p. r. o. c. e. n. s. A. r. o. t. o. h. i. l. e. z. a. i. r. w. a. l. n. e. n. a. r. u. s. s. i. a. n. c. s. u. m. m. e. n. t. a. N. i. a. k. o. S. e. n. e. k. a. o. S. e. p. t. i. o. n. i. e. m. o. r. t. u. : I. n. a. n. y. t. a. l. e. i. l. l. a. d. & n. d. i. t. a. r. e. c. o. r. p. u. s. m. o. d. e. h. a. c. a. d. n. u. m. e. r. o. s. n. o. n. l. a. s. t. u. r. u. s. t. a. n. a. x. d. e. c. r. e. m. e. n. t. a. m. e. t. i. a. n. i. s. a. o. h. o. s. t. i. b. u. s. s. p. e. c. t. a. t. u. r. T. e. n. ' p. r. a. w. i. t. r. u. m. p. a. l. n. y. s. e. t. i. m. a. n. t. a. l. t. a. n. c. o. w. a. l. z. e. y. n. a. g. l. o. u. n. i. e. y. n. i. e. p. r. z. y. a. c. i. e. l. n. i. c. b. y. l. n. e. p. o. s. i. z. e. g. l. e. c. b. y. s. l. a. w. y. n. a. z. u. s. t. r. e. m. o. g. l. o. S. p. r. a. c. i. i. a. k. o. t. o. m. i. e. g. l. o. b. r. e. : W. T. u. n. k. w. i. u. m. A. r. o. l. e. s. t. a. r. e. A. z. y. s. t. u. n. ' n. a. m. i. l. j. a. i. e. s. t. v. e. i. c. h. a. A. r. o. l. e. w. s. t. a. p. a. t. r. z. e. n. a. G. a. l. e. y. t. a. n. c. u. i. a. c. e. / k. t. o. r. e. m. u. t. a. l. z. e. g. l. a. r. z. e. p. r. z. y. M. u. z. y. c. e. w. i. e. s. l. a. m. k. i. e. r. u. n. a. / z. e. w. l. a. s. t. u. e. z. d. a. d. z. a. s. i. e. w. t. a. l. e. n. a. w. o. d. z. i. e. t. a. n. c. o. w. a. c. T. a. l. y. t. a. L. o. d. z. k. a. p. o. t. y. m. m. o. r. z. u. t. a. n. c. o. w. a. l. a. a. l. e. t. y. l. k. o. p. r. z. e. d. A. r. o. l. e. m. / m. a. i. a. c. z. a. m. i. e. p. r. e. d. o. c. z. y. m. a. B. o. g. a. s. w. o. j. e. g. o. i. a. k. o. t. e. j. D. a. m. i. d. p. r. z. e. d. A. l. e. x. P. a. n. / a. / D. e. b. o. r. a. y. w. i. e. l. e. u. i. s. t. i. c. h. p. o. d. o. j. n. y. c. h. t. a. n. c. o. w. a. l. / a. b. o. w. i. e. m. n. e. m. o. n. a. L. i. i. n. B. r. e. t. h. D. e. i. m. o. w. i. H. i. e. r. o. n. y. m. S. e. n. n. a. l. a. g. n. a. e. x. c. l. u. d. i. t. p. a. m. i. a. c. o. b. e. z. n. o. s. k. i. B. o. s. t. k. e. y. w. i. s. t. i. k. i. g. n. e. c. h. o. d. d. a. l. a. A. z. e. t. a. b. r. i. d. y. t. e. y. t. a. n. c. a. z. m. i. e. w. i. e. l. u. z. w. a. s. p. r. e. z. a. c. n. i. S. l. u. d. a. c. z. e. m. a. m. s. n. a. d. l. o. m. o. c. z. y. w. i. s. t. y. c. h. / k. t. o. z. r. e. c. i. e. n. i. a. w. t. a. n. c. u. n. i. e. t. a. z. A. r. o. t. o. n. k. i. m. o. w. i. a. c. a. w. d. z. i. c. h. / y. z. t. o. d. z. a. d. d. o. v. e. i. c. h. u. y. k. t. o. r. o. h. i. l. e. o. k. a. z. y. b. r. a. l. i. C. e. m. e. n. t. A. l. e. x. a. n. d. r. e. y. s. k. i. n. a. p. i. s. a. l. o. s. i. b. i. e. / z. e. p. e. r. v. i. u. n. h. o. n. d. i. t. e. v. o. l. u. p. t. a. t. u. s. p. u. g. n. a. b. a. t. c. o. n. v. o. l. u. p. t. a. t. e. L. i. i. n. B. r. e. t. i. P. r. z. e. z. v. i. z. y. w. a. n. i. e. p. r. z. y. s. t. o. r. n. e. y. v. e. i. c. h. u. n. i. e. p. r. z. y. s. t. o. r. n. e. y. m. o. d. p. o. t. d. a. w. a. l. T. a. m. e. c. p. r. z. y. p. a. m. i. a. c. i. o. b. e. z. n. o. s. k. i. B. o. s. t. k. e. y. i. e. s. t. v. e. i. c. h. a. p. r. z. y. s. t. o. r. n. a. / k. t. o. r. e. g. o. z. e. t. a. l. i. m. s. p. o. s. o. b. o. m. t. a. P. a. n. i. z. a. r. a. l. a. : V. i. a. l. e. t. e. m. a. u. c. u. n. e. t. a. t. e. z. i. m. o. c. e. n. s. n. i. e. t. y. m. B. o. g. a. n. i. e. o. b. r. a. z. a. l. a. y. p. r. z. e. z. t. a. k. a. v. e. i. c. h. a. w. i. s. t. i. k. i. n. i. e. p. r. z. y. s. t. o. r. n. e. y. k. t. o. r. o. h. i. l. e. p. r. i. s. t. i. p. u. b. r. o. n. i. l. a. A. n. i. e. i. e. d. e. n. t. e. g. o. d. o. z. n. a. l. / z. e. g. d. y. p. o. k. i. m. p. o. s. t. r. z. e. g. l. a. i. e. w. t. a. n. c. u. n. i. e. o. s. t. r. o. z. n. i. e. p. o. s. i. s. p. o. w. a. l. / z. n. a. z. y. n. i. u. z. a. m. i. e. d. i. g. n. i. s. t. p. o. z. a. l. a. P. e. r. s. o. n. a. t. o. t. e. d. y. / z. e. n. a. t. e. y. L. o. d. z. i.

Ad Rom. 8.

uaro de tem-
quali

L. i. n. B. r. e. t. i

Lódz do Portu Żeglusiaca, przy Pogrzebie

Żegnaj / nie grzeszy / kto też z światem nie grzeszy idzie. Toż la-
o tey Pániey mówić mogę / że na wyższemu zdala się być światła /
ale zaprawdę serce pulśelnie było / kto na wrode / stole / taniec /
y śmiała grzechłonego / okiem światowym rzucił / światowa Pánia
obaczył: Lecz kłoby był okiem Boskim ná kerce patrzyć / pewnieby
był nie światowa ale światobliwa obaczył. W tym osobliwy
tu nie myślanem wyprawiła że siła ta z obłudnym światem
obłudnie obeszła: Solum ei faciem tradidit & cor reservavit. y iako
ona Krolowa asitit à dextris in vestitu deaurato, circumdata varie-
tate. Stanawij po prawey stronie w złoty siacie takiemu ta pstro-
ciła in od oczu ludzkich pokryła. tak y ta pobożna Pani pśtociła
nu też w kłóroch ná pozor świeclich alero pobożności przed ludź-
mi światowymi pokrywała. Náświadeł y tym ná osobliwa łaska
Krolowey / która nie była. Słyszac od Wszystkich Duchownych że
kto Sobotę ná część Pánny Przenáświatskiej z nabeższstwem ob-
chodzi / w Sobocie szczęśliwie z światá zjedzie / naprzód przykła-
domi jedney świętey Pánienki wieniec pełnie wstępy ná Obrázie P.
Matki w / coote męska. potym opociągnięci aktoni Krugier /
y pśtociła to była / s rego odpowiedná Żakonu ná / go też przed
śmiercią / żeby znowe w Sobocie Poczciu niepokalanym Pánny
Przenáświatskiej prośbą o śmierć szczęśliwa / Nija świata ofiaro-
wał. Rozymiała czego sobie życzyła / bo właśnie w toł w dzień
Soboty / ráno Pánu Bogu ducha oddała. A pewnie tego że
za pomorem / roznawdy iacze em ucały przypłynęła do Lódki do
Portu szczęścia wielkiego / abowiem w bezpieczeństwie w tym Ber-
nat S. że kto żegluiac na ta Gwiazde patrzyć: Ipsam sequens non
deuiat, ipsam cogitans non errat, ipsa propitia peruenit; w bezpieczeń-
stwie y dundzy Doktorowem śmiaci / ktoży tak mówią: Sicut ó bea-
tissimi na omnis à te averfus, & à te despectus: necesse est, ut inereat
y in meo / necesse est, & à te respectus, impossibile est, ut pereat.
W pnie iako roślawienia Pánno / iako ten który się od światła
tworego odwróci / zginać musi: tak każdy który się do niego obro-
ci / niepodobna aby zginał. Ná monerie Násyduśki Rzymianina
wzducho Uter an. Żaklu Gwiazde a z drugu y tycen Trident
Neptuná Bogá Morskiego / z tym napisem: Ope Neptuni. Tym
omniadeżając że za chwila laska łupitna szczęśliwie żeglował.
Jadym ná tey Lódce ná Gwiazde moriska z tym napisem:
Ope Marie, wycofować kazal: bo já świádelem tey nasłizniew-
skiej y namiętniej Gwiazdy szczęśliwie iako mocno trzymam /
po morzu stanu / Maljenstego żegluiac, do Portu wieczności przy-
stąpił.

Nawiem

Icy M. P. Alexándry Krzekiey.

Nawiem / ucił po ten czas pokazalem iako ed Páni Żeglusiace
po morzu młodoci y stanu Maljenstego / ostala się Lódka Au-
pucka / zdaleka towaru bogate przywozila: Bo znam do siebie / iż
iako mady Salomon nie mogli bystym domcipem porac drogi /
kron Lódz po morzu żegluiac czyni. Tak y ia dlugo się tey Lódki
Żeglusiacy przypatruac / nie mogłem tego dostatecznie poznać /
iż tym drogą y s. iestkami Pan Bog te Lódki promadzał / bo
lubom ia widział po morzu Maljenstwą pśrzedica / iedną pś-
tżac ná pobożne postępek / y zradkie w tym stanie cnoty / nie ostato
mu ná to / żeby był mógł te drogi rozumem ogángc. Trzymam
to pśtżac odoznany lajce trąkcy / iż się tym kontenturcie / com w
tak ciuły ucasu pokazac mógł / y tśtnie nie beducie / gdy uciere
pokaze / iako do brzegu śmierci y wieczności przypłuiac: Ecce
est quasi nanis in seitoris, de longe congregans diuitias.

Wskazy / jeżeli w morze młodoci y Maljenstwa prze-Śmierć.
plnaci się to nawiersta do portu fortunnie przystąpić / bo codzien-
na to / że Lódz drogą towaru náladen ana / uij prawy / y bze-
gu samego rozbić się. Dla czego ucił kiedy Żeglarzowi ostrożno-
ści potrzeba / iako do Portu przystupiac. Ziad on wielki Kardyn-
nal Bellarmin artem bene moriendi omnium artium maximam vo-
cat. Já nawiersta to poczyta madrosz / rinec dobrze wu rze / y spor-
soby też je podać / iakoby w to każdy mógł potracić. Lódz ná
krona uij do brzegu przystupuiaca patrzymy / co rozumiecie iako też
przystąpił. Jeżeli to pewna co S. Augustyn nápisal: Mala
mors esse non potest, quam bona vita praecesserit. Nie może (prawi)
że o uzić kto dobrze żył / to y to pewn. że ta Lódka szczęśliwie do
portu przystąpiła / ponieważ tak pobożnie iakosci żył / wiel-
kie przepadła. Jeżeli to prawda / co pśpolecu madyz nauczana / że
kto chce dobrze umrzeć / potrzeba żyć czystokróć umierać. Ziad
waka náduć biez / bo ta Pani czystokróć gwałtownie choruiac /
tak si. disponowała / iakoby znowe miała wugu żyć wota dołoneżyć.
A tak si. uij była w to wdozryła / że barwy śmierci nie eli żywota
pragnula. Colmas Medices czeła choroba złożony bedac / oczy so-
be sam zámieral: Qco gdy go pytan / odpowiedział. Ut diutius
claudin in mole te te rent. żeby un potym za pśkre nie było kiedy
przez dlugy czas zámierze beda. Loiesny w tey Pániey choroba-
cy wdozrył / ocy samá sobie zámierala / żeby se do dluzszego fru-
puzuczala. Ziad wija zád bedac / cale się biał sercem od świata od-
dała / y ná koniec po wierchu tei to oswiadezye dała / bo glu-
bem si. była obmiazala / uciaczej iedno w jący mądzielanie cho-
dyć. In mundo vivere, & mundi bona contemnere res est difficilis.

ma,

761 44

In Spec: 2
xamplicius.

B. Jansa
S. Am. pul

Exerius.

Proo 70

Przetw. in
Lódce

Be lar de an
te murech.

Łódź do Portu żegluiaca, przy Pogrzebie

ma, mowi Bellarmin: & in carne quasi sine carne vivere, Angelica potius quam humana vita dicenda est. **Dokazała** iednak tego ta wielka **Alexandra** / bo na swiecie zaprawde nie poswiectu / y w ciecie nie wedlug ciarla żyła. **Lubo** też sobie za żywota **Katą** była / y na pocztę choroby ostatniej kazala sobie smiertelna kosa ule zrobic / iako danga Argonauis praecia malorum, przeczujac iac inż koniec żeglugi swojej. **Naostrze** też i ten szeslawie do Portu przypada / ktory **Sakramentami** swietymi opatrzone / y **Aktami** roznych cnót **Chrześciastich** wzbroiony przystepie / y na tym nie tu nie skhodzilo. **Bo** Spowiedz dożywotnia w ostatniej chorobie dwa kroc ainsza kila razy czynila: **Sakrament** **Pizena** swietly za wse przyjmuiac / y żeby sie była dostatecznie przeciwko rozboynkom dusznym wzbroila / zayla / **Oleu** swietego. **Altę** zaś miłości **Bożej** / **Wiary** / **Nadziei** zgadzania sie z wola **Boża** / y inżych cnót tak czesto y goraco wyprawiala / że doskonala **Bo** konnicanie moglaby lepiej w to potrafic. **Ale** zebym wam tey **Ło** dzy do portu sie zbliżajacy wizerunk iaki zostawil / przypominicie sobie proste / co **Engolus** o **Aleopatrze** do **Antoniusa** na sad żegluiacy napisal. **Pozwal** byl **Antonius** **Aleopatrę** przed sad swoy / że przez morze trzeba sie bylo przeprawiac na termin / tak sie na te droga wyprawila: **Okrętny** zrobimysy / wiošla febrim powleczone / **Żagiel** **Skatlatny** / a powtrozy iedwabne dala / sama zaś pod **szes** rozłota **Umbella** siedziala / **Panny** w **Żłotoglow** przybrane / z **szes** rozłotych **Nadziei**nie wdzieczne kądzenia czynily. **Moze** przebywasy / gdy na biezeg zdrowo wyśladla / **Antonius** przed sadem za prośila na **bankiet**: **Nie** mogac mu sie **Aleopatrę** wymowic / tak li wzajem **bankiet** sprawila. **Perle** wielkości niezwyčajney / y ceny nieofacowaney od rcha odiawasy / w oceanie rozpuscila / y w trunek obrocila. **Antonius** iaka odwage obaczawasy / spuscil ioz terminu / y tak **iudicium verum** est in **Conuiuium**, **Sad** przemienil sie w **bankiet**. **Jezeli** sie godzi mae rzeczy do wielkich przyzwonac / co tu podobnego vpatruie. **Pozwal** **Sędzia** żywych y umartych te **Panie** przed sad swoy: **patrzeciesy** iako sie na ten **scogi** **Tępbunat** wyprawila / **Łodka** swoia tak przyozdobila. **Miasto** **Żaglu** **Skatlatnego** byly **Altę** miłości **Bożej** / ktore czesto z wielkim **afektem** wyprawiala / **pragnac** dla miłości **Bożej** / y do dnia **ladnego** co naostre choroby y przeciwności znosc / y **żadnymi** **znakiem** tego nie pokazuiac / żeby co przytęgo cierpiala. **A** ten **Żagiel** **stoko** byl rozpiety / **Bo** miłość iej y do glownych nieprzyziaciol tak

fu

Icy M. P. Alexandry Krzeczkiej.

nie rościagała / że nie tylko im z **serca** krzywdy odpuscila / **ale** też y **testamentem** to obwracowala / żeby sie nad nimi tego nie msciono. **Miasto** **Umbelli** **żłotey** / byla **stucha** **szedczna** / ktora operit multitudinem peccatorum, na ktora sie wśellim wśelowaniem zdoberdala. **Miasto** **Panien** **żłotem** ozdobnych / y **ładzenie** wdzieczne czyniaczych / **Byly** **rozne** **Altę** **Religiię**. **Bo** naprzod **Modlitw** **goracych** nie opuszczala / **potym** o **Niże** **swiete** **plnie** sie slarala / żeby za nie za żywota y po śmierci odprawowane byly / y **prawna** **summa** odkazala / żeby zaraz po śmierci z trysiac **Niży** / a **potym** na **ka** dy **tydzien** po **kilk**u odprawiano. **Wdzieczny** to zaprawde **zaprach** **szedczemu** **Nay** **wyśsiemu**. **Nie** nie wapię / że odoratus est Dominus odorem suauitatis. **Naostrze** **miasto** **Wielki** **szedczny** / **Łódź** do **Portu** **prowadzacych** / byla **Żalnużna** **boyna** / do **roznych** **Kocio** **low** co **drożse** **sutnie** y **matrye** / a do tego w **ktorym** **odpoczywać** **miadla** / **znadczna** **summa** odkazala / y **żadney** **siroty** bez **opatrzenia** nie zostawila. **A** iż **Żalnużna** **Łódź** **duszy** **naszych** do **szesćcia** **wiecznego** **prowadzi** / **nikomu** **nie** **jest** **tajno**: **Tak** **tedy** **przybrana** **gdy** **sie** **do** **brzegu** **przybila** / y **przed** **Wogiem** **Sędzia** **swoin** **staniła**: **co** **rozumiecie** **iako** **sie** **iej** **też** **powiodlo**. **Ia** **moeno** **rfam** / że **iudicium** **verum** **est** **in** **conuiuium**. **Przyska** **peregrynacya** **spracowana** **du** **że** **Pan** **miłosierdzia** **przywitał** / na **bankiet** **mile** **zaprośil** / y **śamiym** **soba** **czestował**: **ona** **wzajem** **sięce** **niepożalane** **perle** **bárzo** **droga** / dla **ktorey** **dedit** **omnia** **sua**, **Panu** **swoiemu** **ofiarowala**.

Natę **Sad** **obrocil** **sie** **w** **bankiet**. O beata rerum commutatio. Fleuit, vt semper rideret, vestiebatur cilicio, vt albis vestimentis indueretur, cinerem sicut panem manducabat, vt in eternum panem Angelorum vesceretur. **O** **szesćcia** **na** **nader** **zamianno** / **mo** **u** **nie** **gdy** **Sieronym** **S.** o **Pauli**: **Plakala** / żeby sie **zawse** **smala** / **nos** **ula** **włosienice** / żeby w **bialey** **śacie** **chodzila** / **popiołu** **miasto** **chleba** **zajymala** / żeby na **wielki** **chlebem** **sie** **Anielskim** **farmila**. **Też** o **sobie** **Przezajca** **Alexandreo** **mowie** **moze** / **szesćciwieś** **zaisle** **scy** **matczyła** / za **Posty** **bankiety** / za **włosienice** **iedwabnice** / za **placz** **wiele** **wieczne** **otrzymalas** / **modicum** **laboralli**, & **multam** **requiem** **inuenisti**, za **krótka** **praca** **nieustaisiergoś** **odpoczynku** **dostapila**. **Przy** **Pogrzebie** **Margarety** **Acrolowej** **Hispaniskiey** **takie** **iedn** **Symbolum** **wystawil**: **Nad** **Perla** **w** **żłoto** **oprawna** **ten** **napis** **po** **łożył**: **Deseruisse** **iuvat** **mare**. **Cheac** **połazac** / że **iako** **perle** **lepiej** **u** **złocie** **niż** **w** **mości** **ey** **wodzie** / **tak** **świarobliwy** **duszy** **iej** **dalei** **po** **lepiej** **moze** **stariata** **tego** **opuscił** **po** **koju** **wielkiego** **zajymac**. **A** **ia** **przy** **tym** **Pogrzebie** **podobne** **Symbolum** **wystawia**. **Nad** **Łodzia** **v** **portu** **stoiaco** **ten** **napis** **poloży**: **Deseruisse** **iuvat** **mare**.

Perna lantio in Symbolo

Lódź do Portu żegluiaca, przy Pogrzebie

Bo żąście daleko lepiej się tej Łodce ośtało / że przedstawę z nami
żeglować / iuż do Portu wieczności przystąpiła. A co święty Ma-
ximus o świętym Gzegorzcu Cudotwórcy niegdy mówił / to ja te-
raz mówić mogę: Gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram
spei tranquillum iam in statione composuit, & plenam celestibus di-
uitijs, & aeternis meritis nauiem optato, in litore collocavit; & con-
tra omnes aduersarios scutum timoris Dei tam diu infatigabiliter
tenait, donec ad victoriam perueniret. Szter wiary prawdziwoy
mężnie trzymając Porwies nądziet / nąmiescu spokojnym polozył /
y bogactwy niebieskiemu Łodze nąładowana y bżegu pożądanego
postawił / y przeciwko wżyskim aduersarzom tak długo pąwiesze
boudził Bożey niespracowanie trzymał / aż zwycięstwą dostąpił.
Co gdyż tak jest / otrzyże iuż żałosna Mątko gorzkie lzy z twar. y
twoiey / iuż więcej nie lamentuy / żeś iedyne pociecha w utraceniu
y podporę w strasce zgubiła / bo iezeliż żąpomniała bolesci / kros-
taś miła / światu ia rodząc / słusniey żebys teraz żąpomniała
wżelkiego smutku kiedy sie Lłubu wrodziła. Lugeatur mortuus, sed
quem gehenna suscipit, non cui obuiam Christus occurrit. Parce
quæro tibi, parce filia cum Christo regnanti, moxwł niegdy Hiero-
nymy święty do Pawle / Blesile coki płaczący. Iezelić o to idzie
żąłosna Mątko / że krotko zżoba żyła / Dofyć długo / kiedy tak po-
bożnie żyła. Breuis uitæ spatium æterna memoria compensabit, quæ
cum Christo uiuit in cælis, in hominum quoque ore uirtutis est, mo-
xwł Hieronym o Blesilli. Ale iezelić głos moy od tego odwriscie
nie może / żebys więcej nie płakała / słuchayże iedyney Corti do ciebie
podobnyu słowy / ktorey niegdy Blesilla do Mątki swoley żąży-
ła / morniacy: Si vnquam me amasti mater, si tua vbera suxi, si tuis
instructa sum monitis, ne inuideas gloriæ meæ. Misereis mei quia
mundum reliqui, et ego tui sortem magis doleo, quam adhuc seculi
carceri includit. Si vis ut mater mea sis cura placere Christo, non ag-
nosco matrem meo Domino displicentem. Nie płacz y ty żałosny
Mąłsonku / bo deczelwież zgubiles takiego przyjaciela / ktoregoś
ty sobie tak bżacował / żeś mu wżyske swoie substancya dosyć zna-
czna / żądkim przykładem dąrowała: Lecz idźć po te cząsty nąd-
mieniąnie ludzkie pobożnym życiem y przyszłownymi obżeczáciami
żywota przedluzyla / gdyż iezelyastył dobrej Mąłsonce to przy-
znawa: Mulieris bonæ beatus vir, numerus enim annorum illius
duplex, tak nądzietia wielka / że kroluac iuż z Oblubienicem niebie-
skim / ziednac żywot nągdynieustaiacy. Otrzycie lzy y wyfinutni
Przytaciele / y Pokremni / bo lubo słusnie tej Pániey żałuiecie /
gdyż iuż o Blesilli moxwł Hieronymy święty: In vnus morte om-

mince

Iey M. P. Alexándry Krzeckiey.

nes pariter virtutes defecerunt, & impatientius est dolendum, quod
talem videre desimus: iednak że z tymi drogami cnot wysolich stat-
bani eo appulit nauigium, vbi deinceps non poterit metuere nau-
fragium, taczeytey tego winbować macie. A iezeliby też ta Łodka
teższe gdzie wwiezła / y do Portu bżeszćcia wiecznego do kćńca
nie przypłynęła / Przytaciele mili dodaycie iey ratunku / aby żą
pomocą wąża co przedy do Portu pożądanego przysia-
piła; Co day Boże / Amen.

Homil: 49.

9 Hieron. ad
Paulum.

30.11.19

